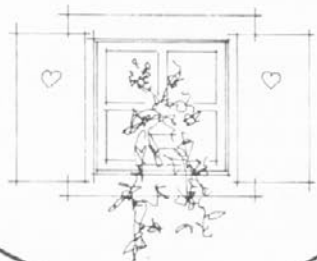




NOVEMBER



1984

misli

THOUGHTS - LETO 33



KER smo v mesecu novembru – mesecu spomina naših pokojnih, naj se jih dotaknejo še te vrstice. Nam vsem v premislek.

V tej številki vidite lahko dolgo vrsto imen pokojnih zadnjega leta – menda najdaljši seznam v primerjavi z vsemi prejšnjimi leti naše avstralske emigracije. In najbrž se bo v naslednjih letih samo še večal. Znak, da se prva generacija stara. Drug za drugim se poslavljamo . . .

Med pokojnimi so tudi naročniki MISLI. Nekatere smo s smrtjo izgubili, pri drugih še nadaljuje zakonski drug, če mu je kaj za branje. Ko bo tudi on (ali ona) odšel v večnost, bo naročba končana. Malo je primerov, ko ima kdo v družini še toliko znanja in zanimanja za slovenske zadeve, da z branjem nadaljuje.

Imam primer, ko je mož Slovenec po ženini smrti sporočil: "Ne pošiljajte več, ker jaz ne berem!" In imam primer moža Italijana, ki mi je po ženini smrti v italijanščini pisal: "Ne znam slovensko, a v spomin drage pokojne naj MISLI še prihajajo v našo hišo!" (Ob tem mi prihaja na misel: Koliko slovenskih otrok bi to storilo v spomin na pokojne starše? Dolej še nimam primera.)

Vse to naj nam vzbudi voljo, da ljubimo in ohranjamo tiskano besedo in jo širimo med nenaročnike.

—Urednik in upravnik

K naslovni sliki: Motiv na sydney-skem pokopališču v bližini slovenskih grobov. Cipresa nam ob angelu s trombo kaže kot prst v nebo . . .



KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poština v ceni ni vključena!

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA, I. in II. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL, PART I. and PART II.) – Izdal Slovenian Research Center of America. – Cena I. dela 7.– dol., drugega 8,50 dol.

ANGLEŠKO–SLOVENSKI in SLOVENSKO–ANGLEŠKI SLOVAR v eni knjigi (Komac–Škerlj), žepna izdaja. Končno dospela nova pošiljka. Cena 8.– dolarjev.

ANTOLOGIJA SLOVENSKEGA ZDOMSKEGA PESNIŠTVA – 280 strani. Cena vezani knjigi 16.– dol., broširani 13.– dol.

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. knjiga – Obsežno delo dr. J. Kolariča, podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh knjig skupaj je 40.–dol. (Posamezne knjige: prva 7.–, druga 9.– in tretja 28.– dol.)

LJUDJE POD BIČEM – Trilogija izpod peresa pokojnega Karla Mauserja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in takoj po vojni. Zares vredna branja. Cena vsem trem delom samo 10.– dol.

VERIGE LAŽNE SVOBODE – Ena zadnjih knjig, izdanih v Sloveniji v svetu. Napisal misijonar Andrej Prebil CM. – Cena vezani knjigi 13.– dol., broširani pa 10.– dol.

POLITIKA IN DUHOVNIK – Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika Msgr. I. Kunstlja. Cena 2.– dol.

PERO IN ČAS I. – Izbor iz pisanja Mirka Javornika od leta 1927 do leta 1977. Obsežna knjiga 529 strani. Cena 15.– dol.

NAŠ IN MOJ ČAS – Zbirko študij etničnih in kulturnih vprašanj je napisal filozof dr. Vinko Brumen v Argentini. Cena vezani knjigi 13.– dol., broširani pa 10.– dol.

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO – Izjave prič o teharških dogodkih v letu 1945 po končani revoluciji. Cena 2.– dol.

V ROGU LEŽIMO POBITI – Napisal Tomaž Kovač, priča pokola tisočev po končani revoluciji leta 1945. – Cena 2.– dol.

ZEMLJA SEM IN VEČNOST – Pesmi Karla Mauserja. Cena 5.– dol.

MATI, DOMOVINA, BOG – Pesmi Ludvika Ceglarja. Cena 2.– dol.

TRENTKI MOLKA – Misli za vsak dan leta je napisal lazarist Franc Sodja. Knjiga je izšla v Argentini. Vezana 4.– dol., broširana 3.– dol.

misli

(THOUGHTS) – Religious and Cultural Monthly in Slovenian language – Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia – Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urejuje in upravlja (Editor and Manager) FR. BASIL A. VALENTINE, O.F.M., M.B.E., BARAGA HOUSE, 19 A'BECKETT STREET, VIC. 3101 – Tel.: (03)861 7787 – Poštni naslov: MISLI, P.O.BOX 197, KEW, VIC. 3101 + Letna naročnina (Subscription) \$ 6.–; izven Avstralije (Overseas) \$ 10.–; letalsko s posebnim dogovorom – Naročnina se plačuje vnaprej – Poverjeništvu MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo – Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema – Za članke objavljene s podpisom odgovarja pisec sam – Stava in priprava strani (Typing and lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing, 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3056 – Tel.: (03)380 6110

OB GROBOVIH

TO kratko novembrsko razmišljanje že nekaj let hranim za objavo. Ne vem več, kje in kdo ga je napisal, a misli so lepe in tudi nam lahko koristne. Preberimo jih!

Grobovi molče, a nam vendar toliko povedo. Pesniku Simonu Gregorčiču so bili

“...tisto tiho domovanje,
kjer mnogi spé nevzdramno spanje,
kjer kmalu, kmalu dom bo moj in tvoj.”

Pesnik Dragotin Kette je med grobovi iskal svojega očeta in je zaprosil grobarja:

“Povedi, mračni me grobar, s seboj
na zeléni, na senčni grob njegov,
kjer križ železen, kamenit je krov,
pod njim uživa otec svet pokoj.”

France Prešeren pa je ob pogledu na grobove doživel kratkast človekovega življenja na zemlji in je zapel:

“Dolgost življenja našega je kratka.
Kaj znancev že zasula je lopata!
Odprta noč in dan so groba vrata;
al dneva ne pove nobena prat'ka.

Tako so grobovi navdihovali naše pesnike. Drugače navdihuje grob očeta in matere sina ali hčerko, ko obiščeta njun grob. Drugače spregovori grob žene možu in možev grob ženi; drugače spet grob prijatelja in znanca prijatelju in znanцу. Drugače navdihujejo množični grobovi kakor poedini.

Vse to doživljamo ob prazniku vseh svetih in dnevu spomina vernih duš, ko obiščemo grobove svojih rajnih in ob njih molimo za njih mir in pokoj.

Skupna govorica vseh grobov je: da je slehernemu človeku določeno enkrat umreti in da bo človekovo zadnje domovanje na tem svetu – grob.

Grobovi sami zase sicer molče o posmrtnem življenju onstran groba, saj če bi prekopali grobove naših dragih rajnih, bi našli le še njihove kosti, sprijete s prstjo. Le en grob je bil, ki je glasno spregovoril o vstajenju in posmrtnem življenju – to je bil Jezusov grob. Odršenikov prazen grob v zori velike noči je postal priča, da je Jezus vstal in da živi. Ko so taborne žene na veliko nedeljo ob sončnem svitu prišle k Jezusovemu grobu, so našle kamen od groba odvaljen, niso pa več našle v grobu Jezusovega telesa. “Tedaj sta pristopila k njim

božje
misli
in
človeške

LETNIK 33

ŠT. 11

NOVEMBER 1984

VSEBINA:

Ob grobovih – stran 289

Na materinem grobu – pesem
– Janez Vogl – stran 290

Se res jasni? – (Kat. glas) –
– K. H. – stran 291

Simon Gregorčič – 140 - ob-
letnica rojstva – stran 292

Matica naših pokojnih 1983/84
– stran 293

Avstralski pisec in založništvo
A. L. Ceferin – stran 296

Kos kruha – črtica
– J. Broževa – stran 298

P. Bazilij tipka. . . – stran 299

Izpod Triglava – stran 302

Mojih dni ni veliko – Ps. 90
(89) – P. Ciril – stran 304

Izpod sydneyjskih stolpov
– P. Valerijan – stran 306

Pesem dveh src – roman
– Florence L. Barclay
– stran 309

Naše nabirke – stran 309

Slovenci v Argentini
– “Duh slovenski iz roda v rod”
Dr. J. Koce – stran 310

Adelajdski odmevi
– P. Janez – stran 312

Od odmevov k razmišljanju in
od razmišljanja k odmevom –
Odgovor na članek p. Bernarda
– P. Ciril – stran 313

Z vseh vetrov – stran 314

Kotiček naših mladih
– stran 316

Križem avstralske Slovenije
– stran 317

Po “slovensko” se nasmejmo!
– stran 320



NA MATERINEM GROBU

V zaton se je nagibal dan,
ko je prišel v grobarjev stan
popotnik, ki rad zvedel bi,
kje novi, sveži grob leži.

“Kako ime je dragemu,
ki smo pri nas postlali mu?”
je starec vprašal potnika,
obraza nekam znanega.

“Rad našel grob bi matere.
— Grobar, kaj ne poznate me?
Sem Marte sin iz Kamnice
in zdomec, ki zdaj vračam se.”

“Možak si takšen že postal,
da skoraj bi te ne spoznal.”
Odšla na božjo njivo sta,
prišla do groba novega.

“Glej, semkaj pokopali smo
v blagoslovljeno jo zemljó.
Pod rušo tvoja mati spi
in mrtve njene so oči. . .”

Obstal je zdomec in molčal,
v grob nemo gledal, drgetal.
V očeh mu solze zablesté
in zmaje z glavo, tiho dé:

“Oh, motite se, vi grobar!
Tu ona mrtva ni nikdar:
Kako naj v takle prostor se
zapre ljubezen matere? . . .

JANEZ VOGL

dva moža v blestečem oblačilu in sta jim rekla: Čemu iščete živega med mrtvimi? Ni ga tukaj, temveč je vstal.” Tako poroča evangelist Luka in vsi trije ostali evangelisti. Te besede je potrdil nato Jezus sam, ko se je prikazal ženam in apostolom ter jim otipljivo dokazal, da je res vstal od mrtvih in da sedaj živi novo, poveljčano življenje. Apostolu Tomažu pa je dal celo otipati rane in z apostoli je jedel, da jim je dokazal, da ni le duh in prikazen, ampak res tisti Jezus, sedaj poveljčan, ki je na veliki petek umrl na križu.

Tako Jezus ob praznem grobu govori tudi vsem drugim grobovom, kjer počivajo trupla umrlih: “Jaz sem vstajenje in življenje. Kdor v me veruje, bo živel, tudi če umrje (Jan 11, 25).

Ob misli na Jezusov prazen grob, iz katerega je Jezus vstal k novemu življenju z lastno močjo, dobi govornica grobov, ki jih obiskujemo v novembru, vse drugačno vsebino.

Ko mašnik blagoslavlja grob, v katerega bodo položili truplo umrlega vernika, moli:

“Gospod Jezus, ti si tri dni počival v grobu
in s tem grobove vseh, ki verujejo vate,
tako posvetil, da nam utrjujejo
vero v v s t a j e n j e ,
ko vanje pokopavamo telesa naših rajnih.
Milostno podeli, naj tvoj služabnik
v tem grobu mirno spi in se odpočije,
dokler ga ne boš ti sam,
ki si v s t a j e n j e in ž i v l j e n j e ,
obudil in razsvetlil,
da bo v tvoji svetlobi
v nebesih gledal večno luč.”

To nam je edina tolažba ob grobovih naših rajnih. Pa tudi za nas je ob misli na smrt in na grob temelj našega upanja vstali Kristus in vera, da bomo vstali od mrtvih tudi mi.

Šele tedaj se bo začelo naše popolno, vsestransko srečno življenje, ki ne bo nikoli minilo.

Do tedaj pa živimo v upanju in se tolažimo s pesnikom Prešernom:

“Minljivost sladkih zvez na svet’ oznani,
kak kratko je veselih dni število,
da srečen je le ta, kdor z Bogomilo
up sreče onstran groba v prsih hrani.”



SE RES JASNI?

Članek je v zamejskem "Katoliškem glasu" objavil K. H. pod naslovom Razjasnitve in oblaki na slovenskem nebu. Bližnja bodočnost pa bo pokazala, če so bili upi za jasnejše nebo nad Slovenijo upravičeni.

PO ZADNJI VOJNI maja 1945 je slovensko nebo prekril oblak, ki mu danes pravimo stalinizem. Kakor velikanska kupola je spravljal podse vse naše ljudstvo, ki naj bi pod tem novim nebom zaživel svoje lepo življenje, kot ga ni še nikoli v zgodovini. Uresničile naj bi se napovedi, ki so jih ves čas med vojno in revolucijo govorili ljudem in partizanom na mitingih in pri političnih urah. Ljudje so v to verovali in si tudi prostovoljno nadedli brezštevilne žrtve po vojni, da bi čim prej nastopilo to lepo življenje. Uresničilo naj bi se pričakovanje partizanov, ki so ponavljali: "Še bo lušno!"

Da bi to "lepo" zgradili, so takrat ukinili vse, kar je bilo starega. Ni se zamenjala samo oblast, ampak z njo naj bi se zamenjala tudi kultura, zgodovina, gospodarstvo, celo Cerkev. Zrastel naj bi nov slovenski narod, čisto drugačen kot je bil dotedanji. Tako je napovedoval Edvard Kardelj. In ljudje so verovali in upali.

ZGLEDVANJE PO SOVJETSKI ZVEZI

Na kulturnem področju so ukinili ves dotedanji tisk in ustanovili novega. Pisatelji in pesniki naj bi pisali in ustvarjali po novem. Oblast je ukazovala, kaj in kako je treba pisati. V gospodarstvu so vpegljali kolektivizem po sovjetskem vzorcu. V šole so vpeljali ruske učbenike zgodovine in biologije. Cerkev naj bi se osamosvojila in postala narodna Cerkev.

Vse to in podobno so uganjali v svoji zagnanosti, da bi bili v Novi Jugoslaviji čim bolj na liniji s Stalinom in stalinizmom. Stalin in Tito sta postala že dve bajeslovni bitji. "Tito naš, Stalin naš! Slovenija, sovjetska bodeš ti!" To so hoteli čimprej uresničiti.

Toda nekje se je zataknilo in sicer pri politiki. Sovjeti so vzeli zares geslo: "Slovenija, Jugoslavija, sovjetska bodeš ti!" Začeli so se obnašati v Jugoslaviji kot gospodarji, podobno kot v drugih satelitskih državah. Jugoslovanska partija in njeno vodstvo se pa nista dala ugnati: hotela sta ohraniti svojo neodvisnost. Zaradi tega je junija 1948 prišlo do izobčevanja Jugoslavije iz skupnosti komunističnih držav. Jugoslavija je vzdržala pritisk Sovjetske zveze in komunističnih partij. To je bila prva razjasnitev na slovenskem in jugoslovanskem nebu. Saj če bi ne prišlo do tega preloma, bi danes Jugoslavija bila v položaju Češkoslovaške ali Poljske.

PO LASTNI POTI V SOCIALIZEM

Vendar ta prelom s Stalinom dolgo ni imel vidnih posledic v notranji jugoslovanski politiki. Stalinistične metode so se nadaljevale. Še naprej so bili zaprti duhovniki, katerim so se pridružili še številni partijski "informbirojevci". Te so pošiljali na prevzgojo na Goli otok, kadar jih niso na tihem likvidirali.

Polagoma so pa partijski teoretiki odkrili samoupravljanje v gospodarstvu in neuvrščeno v zunanji politiki. Jugoslovansko in z njim slovensko nebo je postajalo manj črno. Izpustili so večino političnih pripornikov, leta 1954 so odprli državne meje za prepuštnice. Polagoma je bil stalinizem v Jugoslaviji pokopan. FLRJ je začela svoja pota samoupravljanja znotraj, neuvrščeno zunaj.

DRUGA PRELOMNICA

Vse to je kolikor toliko ugodno teklo do Titove smrti. Z njegovo smrtjo pa se zdi, da je nastopila druga prelomnica v zgodovini povojne Jugoslavije. Navidez gre sicer vse po starem, v resnici pa se že poraja nekaj novega, Vsaj tako bi človek sklepal iz raznih pojavov.

Predvsem jih k temu sili izredno težek gospodarski položaj. Vsaj zadnja leta Titovega življenja so v Jugoslaviji res živel "lepše" življenje in si marsikaj privoščili.

Toda pokazalo se je, da je to "lepše" življenje izviralo iz mednarodnih dolgov, ki jih sedaj morajo odplačevati. Ni bilo sad samoupravnega gospodarstva. Zato se sedaj oglašajo kritični glasovi raznih ekonomistov na račun samoupravljanja in sploh vodenja v gospodarstvu. Partija izgublja svojo glavno karto. Ljudje ne verujejo več v lepši jutri, želijo si lepši danes. Tega pa ni.

NEKAJ SE JASNI

Neuspešna se je izkazala tudi kulturna politika. Socialističnega realizma so se kulturni ustvarjalci počasi naveličali. Začeli so iskati nova pota, nove načine izražanja in zlasti si želijo svobode ustvarjanja. Od tod krogi oporečnikov v Srbiji, v Sloveniji, na Hrvaškem, v Bosni . . .

V Sloveniji partija dopušča nekoliko več svobode v izražanju. To je videti iz raznih izdaj v zadnjih časih. Tako so lahko izšle pesmi Franceta Balantiča

“Muževna steblika”. Zbirka je bila pripravljena za tisk že leta 1966, toda morala je čakati na izid do letos, tj. osemnajst let. Peter Kolšek pravi v “Novi reviji”, da je bil “historični molk do te poezije dvakrat krivičen”.

Znova so odprli vrata v Slovenijo Borisu Pahorju, ki je mogel letos objaviti v Ljubljani kar dve knjigi, “Tržaški mozaik” in “V labirintu”. Odkrivajo tudi Edvarda Kocbeka. Njegova poezija in tudi njegova dela v prozi se zdijo Slovincem vedno bolj moderna. Njegovih črtic “Strah in pogum” sicer niso še ponatisnili, so pa pripravili po njih dramski recital in ga igrali v Ljubljani.

K tem pojavom večje čistine na slovenskem kulturnem nebu smemo prištevati tudi nekatere romane v zadnjem času. Branko Hofman je lahko izdal svoj roman “Noč do jutra”, ki v njem kritično obravna-

va dobo stalinizma na Slovenskem in tudi partizanstvo samo. Tudi Igor Torkar se je lotil slične snovi v romanu “Umiranje na obroke”, ki je postal uspešnica skupaj z Balantičevimi poezijami.

Tudi izhajanje “Nove revije” smemo šteti med ve-sele pojave večje kulturne odprtosti kljub ostrim polemikam, ki jih povzročajo s svojimi članki. Sem bi prišel še dejstvo, da se je v Sloveniji začelo govoriti o škofu Rožmanu, da ni bil samo “izdajalec”. O večji kulturni odprtosti priča prav tako simpozij med vernimi in nevernimi v Ljubljani. In tudi intervju nadškofa Šuštarja v “Družini”, ki je njega glavno vsebino ponatisnil tudi Nedeljski dnevnik (izhaja v 220.000 izvodih).

Na slovenskem kulturnem nebu se torej nekaj jasni. Vprašanje je le, ali ne bo te jasnine prekrila nova stalinistična reakcija oz. policijska diktatura.



SIMON GREGORČIČ

Ob
letošnji
obletnici
— po P. P.

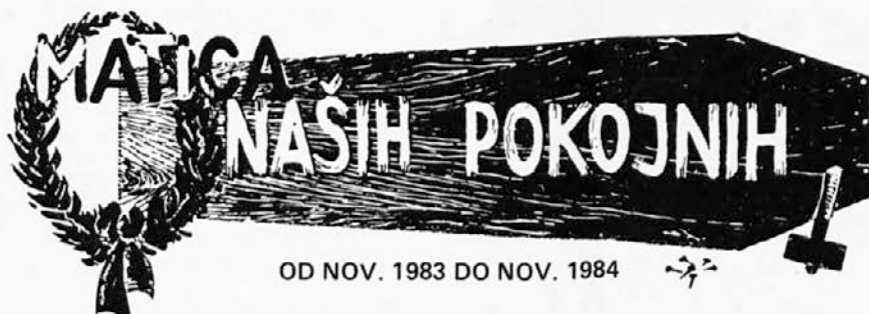
sočustvuje s siromakom. Zamika se v lepoto prirode, razglablja o skrivnostih stvarstva.

Iz vsakega pesnikovega dejanja, iz vsake njegove besede odseva zlasti velika in nesebična ljubezen do domovine. Gregorčič se je bridko zavedal težke usode našega človeka, bolele so ga nesreče, ki so zadevale slovenski narod. Živo je čutil, kako nam tujci, ki so lačni naše zemlje, jemljejo ped za pedjo slovenskih tal, preroško je slutil, kaj slovenstvu preti v bodočnosti. Kreproko je dramil svoje rojake. Svojo skrb za rod in dom je najsilneje izrazil v pesmi “Soči”. Devet let po njegovi smrti so ob Soči zares zagrmeli topovi — in pesnikova ožja domovina se je potopila v solze ter je začela nositi svoj trpki delež pod fašistično peto.

Gregorčičeve pesmi so po misli in obliki zelo preproste in umljive vsakemu čitatelju, staremu in mlademu, učenemu in neučenemu. Verzi so uglajeni, zvočni in pojoči, rime prijetno donijo. Ako pesmi bereš, se ti kar same ponujajo za petje, same prehajajo v deklamacijo . . . Ni čudno torej, da so se Gregorčičeve pesmi mladim in starim tako prikupile. Mnoge med njimi so ponarodele in jih pojo ob vsaki priliki. Simon Gregorčič je postal najbolj priljubljen pesnik našega ljudstva. Samo Bog ve, koliko veselja do našega jezika in lepe knjige so pesmi vzbudile, koliko src so navdale s slovensko zavestjo. Naj bi tudi nam v zdomstvu pomagale ohranjevati ljubezen do našega jezika, te dragocene narodne dediščine!

DNE 24. novembra se spominjamo dneva, ko je naš “GORIŠKI SLAVČEK” utihnil: leta 1906 se je v Gorici iztekla ura njegovega življenja. A letos nam je bolj v mislih datum njegovega rojstva: 15. oktobra 1844 v planinski vasi Vrsno blizu Kobarida na Goriškem. Letnica nam pove, da obhajamo to leto že 140 - letnico pesnikovega rojstva. Prav je, da spomin nanj ne gre neopazno mimo nas. Saj je Simon Gregorčič našemu ljudstvu prirasel k srcu, zlasti pa še svojim primorskim rojakom v letih strahot pod fašističnim jarmom. Njegova pesem je bila v onih težkih dneh tolažnica, ki je s svojo milobo in lepoto lajšala trpljenje in s svojim optimizmom vzdrževala vero v pravico.

V pesmih je Gregorčič izpovedoval, kaj misli in čuti, česa se raduje in zlasti po čem žaluje. Po večini so bolj otožnega značaja. Pesnika prevzame domotožje po rodni vasi in po domačih hribih, želi si zopet preprostega pastirskega življenja. Veseli se z otrokom,



MATICA NAŠIH POKOJNIH

OD NOV. 1983 DO NOV. 1984

V lanski Matici pokojnih jih še ni bilo . . . Le kdo od nas bo prišel v prihodnje?

Če zaslediš, da rojaka, umrlega v zadnjem letu, ni v seznamu, nam prosim sporoči, da ga vstavimo kasneje. Le tako bo Matica naših pokojnih čim popolnejša.

VAJLER DAVID Christopher
* 30. 8. 60 – Yallourn, Vic.
† 25. 10. 83 – Townsville, Qld.

ŠTUPNIKAR DRAGO
* 17. 9. 45 – Ljubljana
† 2. 11. 83 – Mt. Druitt (S), NSW

STOCK PAVLA r. Mežnar
* 17. 4. 24 – Otoče na Gor.
† 6. 11. 83 – Lake Eucumbene, NSW

BELICH ROZALIJA r. Milavec
* 28. 6. 30 – Mala Bukovica
pri Ilirski Bistrici
† 7. 11. 83 – Goulburn, NSW

ROSIČ IVANA r. Kovačič
* 18. 9. 23 – Smrje pri Ilir. B.
† 9. 11. 83 – Tempe (S), NSW

SLAVEC PETER
* 24. 6. 67 – Carlton (M), Vic.
† 10. 11. 83 – Burwood (M), Vic.

NOVAK TANJA
* ? (19 let) – ? N. Z.
† 16. 11. 83 – ? Qld.

MARKSL JAROSLAVA
r. Prohaskova
* 7. 5. 01 – Praga, Češka
† 17. 11. 83 – Orange, NSW

MARIN LADISLAV
* 11. 7. 36 – Suhadole
pri Kamniku
† 22. 11. 83 – Sydney, NSW

SMRDEL DANICA r. Mezgec
* 31. 5. 36 – Trnje
† 25. 11. 83 – Essendon (M), Vic.

PAOLETTI MARIJA r. Kovačič
* 26. 8. 37 – Majšperk
pri Poljčanah
† 27. 11. 83 – Westmead (S), NSW

KLINAR JANEZ
* 6. 6. 09 – Hrušica pri Jesenicah
† 3. 12. 83 – Wollongong, NSW

NOVAK DRAGICA r. Ilijaš
* 31. 10. 31 – Račice
† 7. 12. 83 – Bellambi (W), NSW

ŠPILJAK ANTON
* ? (70 let) – Celje
† 8. 12. 83 – ?

CESAR JOŽE
* ? – Brezovo brdo
† 10. 12. 83 – Merrylands (S), NSW

MANZZINI ALBINA r. Turk
* 22. 11. 38 – Tomažiči pri Kopru
† 11. 12. 83 – Cairns, Qld.

LUDVIK ANTON
* 22. 10. 26 – Bač (Knežak)
† 18. 12. 83 – E. Keilor (M), Vic.

HUDROVIČ ANGELO
* ? 1923 – blizu Postojne
† 20. 12. 83 – ? (M), Vic.

TOM IVAN
* ? – Podzid (Trojane)
† 23. 12. 83 – Budgewoi (S), NSW

+ R. I. P. +

NAM V SPOMIN DODANE
DOBROTNICE SLOVENCEV

GOSSON LILY
* ? 1895 – Carlton (M) Vic.
† 31. 1. 77 – Heidelberg (M), Vic.

GOSSON MARY MARGARET
* 15. 5. 1893 – Carlton (M) Vic.
† 21. 11. 83 – Kew (M), Vic.

CODY EILEEN
* ? (83 let) – Melb. ? Vic.
† 8. 1. 84 – Fitzroy (M), Vic.

FICKO ŠTEFAN
* 8. 12. 38 – Krajna (Tišina)
† 31. 12. 83 – Brisbane, Qld.

MOČILNIK ŠTEFAN
* 23. 12. 03 – Ročinj
† 1. 1. 84 – Camperdown (S), NSW

PERŠIČ MARIJA r. Peterman
* 27. 6. 1897 – Kranjska gora
† 5. 1. 84 – Preston (M), Vic.

POROK JANEZ
* 15. 6. 03 – Gornje jezero
(Stari trg pri Ložu)
† 7. 1. 84 – Fairfield (S), NSW

LENARČIČ JOŽEF
* 4. 1. 37 – Dolič (Grad), Prekm.
† 10. 1. 84 – Heidelberg (M), Vic.

MORRIS DARYL JOHN
* 4. 1. 59 – Timboon, Vic.
† 10. 1. 84 – W. Altona (M), Vic.

MARKSL HENRIK
* 3. 6. 02 – Gradiška pri Mar.
† 17. 1. 84 – Molong, NSW

BOLE ROMUALD
* 9. 12. 1900 – Postojna
† 21. 1. 84 – Preston (M), Vic.

BACCHETTI EMA r. Hrovatin
* 17. 9. 24 – Opčine (Trst)
† 22. 1. 84 – Parkville (M), Vic.

TESTEN JOŽEF
* 14. 3. 34 – Levpa
† 27. 1. 84 – Woodville (A), SA

SCHIFFLER ALOJZ
* 19. 6. 03 – Stara Oselica
nad Škofjo Loko
† 31. 1. 84 – Casula (S), NSW

LEGIŠA BORIS Leonard
* 27. 3. 61 – Wollongong, NSW
† 1. 2. 84 – Robertson, NSW

KOLAČKO VIKTOR

* 4. 8. 41 – Novaki pri Slov. B.
† 3. 2. 84 – Dandenong (M), Vic.

KOTNIK IVAN

* 24. 1. 32 – ?
† 8. 2. 84 – Darlinghurst (S), NSW

PERUŠ NIKOLAJ

* ? (60 let) – Vuzenica
† 13. 2. 84 – Geelong, Vic.

ČUŠIN JOŽEF

* 15. 3. 13 – Podbela
† 22. 2. 84 – Lewisham (S), NSW

ROBAR JAKOB

* 15. 5. 10 – Žabljek (Laporje)
† 2. 3. 84 – Westmead (S), NSW

ŽELE ANTON

* 12. 6. 23 – Radohova vas
† 3. 3. 84 – Glenroy (M), Vic.

JERENKO IVAN

* 18. 8. 24 – Lancova vas
† 19. 3. 84 – N. Shore (S), NSW

DOMINJKO TONI

* 21. 3. 59 – Apače
† 20. 3. 84 – Yass, NSW

RIBARIČ STANKO

* 10. 10. 26 – Velike Mune
† 22. 3. 84 – Kalgoorlie, WA

MLASKO HERTA r. Grič

* 11. 11. 30 – ? Tirole
† 25. 3. 84 – Warrawonga, NSW

MILIČEVIČ JOŽEFA r. Jeler

* 29. 4. 22 – Sevnica ob Savi
† 26. 3. 84 – Guildford (S), NSW

HOJNIK JOHN

* 16. 11. 08 – Ješenca (Rače)
† 23. 4. 84 – Melbourne, Vic.

MERLAK MATIJA

* 2. 2. 20 – Rovte nad Log.
† 1. 5. 84 – Sutherland (S), NSW

MRŠNIK ANTON

* 1. 5. 31 – Poljana
† 14. 5. 84 – Fitzroy (M), Vic.

BON DOMINIK

* 26. 7. 26 – Kred pri Kobaridu
† 17. 5. 84 – Coburg (M), Vic.

MLAKAR ANTONIJA r. Bandera

* 2. 2. 13 – Cres, Dalmacija
† 18. 5. 84 – Westmead (S), NSW

ŠUBIC STANKO

* 24. 4. 14 – Zabrežnik pri Žireh
† 20. 5. 84 – Ottoway (A), SA

KOBAL RAFAELA r. Štrancar

* 30. 10. 40 – Planina pri Ajd.
† 24. 5. 84 – Canberra ?, ACT

MARKOČIČ LILIJANA r. Golob

* 19. 4. 29 – Šmartno, Gor.Brda
† 26. 4. 84 – Unanderra (W), NSW

SULIČ FRANČIŠKA r. Mrevlje

* 29. 9. 1888 – Dornberk
† 26. 5. 84 – ? (M), Vic.

MASKELL TATJANA r. Pirc

* 13. 1. 31 – Ljubljana
† 28. 5. 84 – ? Brisbane, Qld.

JAKOBIN STANKO

* 5. 9. 25 – Skomarje pri Celju
† 12. 6. 84 – Melbourne, Vic.

GIACCA (JAKAC) SEBASTIJAN

* 31. 7. 13 – Zren, Istra
† 13. 6. 84 – Reservoir (M), Vic.

KRALJ JOSIP

* 19. 1. 47 – Fratrovci pri Kar.
† 21. 6. 84 – Sydney, NSW

SMRDEL FRANC

* 17. 12. 16 – Selce (Slavina)
† 22. 6. 84 – W. Brunswick (M),
Vic.

SEVČEK LUDVIK

* 20. 10. 21 – Reče pri Celju
† 25. 6. 84 – Liverpool (S), NSW

VIRANT ADOLF

* ? (52 let) – ? Štajerska
† ? 6. 84 – Glenroy ? (M), Vic.

**STOJKOVIČ ANTONIJA**

* 20. 4. 1899 – Sežana
† 1. 7. 84 – Preston (M), Vic.

MATIČIČ DANICA r. Kepic

* 14. 3. 35 – Moste pri Komendi
† 7. 7. 84 – Darlinghurst (S), NSW

KOŠIR ALOJZIJA r. Kosmač

* 11. 5. 1892 – Trst
† 14. 7. 84 – Frankston (M), Vic.

BERLIČ VIDA r. Laurenčič

* 23. 8. 35 – Logje pri Kobaridu
† 15. 7. 84 – Heidelberg (M), Vic.

POSAVAC MARIJA r. Požar

* 19. 7. 1900 – Gor. Košana
† 25. 7. 84 – Woodville (A), SA

ŠAVLE MARIJA r. Radin

* 19. 12. 08 – Kodulje, Istra
† 7. 8. 84 – Melbourne, Vic.

HORVAT JOŽE

* ? – ?
† 18. 8. 84 – Ettalong (G), NSW

KEŽMAH FRANC

* 2. 5. 12 – Sv. Jurij ob Ščavnici
† 25. 8. 84 – Fitzroy (M), Vic.

BERNETIČ ANTHONY

* 19. 6. 56 – Wagga Wagga, NSW
† 25. 8. 84 – Sydney, NSW

MARKOČIČ ŠTEFANIJA r. ?

* ? (87 let) – Nadrežnica (Komen)
† ? 8. 84 – Mareeba, Qld.

SMRDELJ LEOPOLD

* 6. 6. 17 – Vel. Pristava pri Pivki
† 1. 9. 84 – na obisku v r. kraju

FISCHER AVGUŠTIN

* 26. 8. 20 – Žabljek pri Slov.B.
† 9. 9. 84 – Paradise (A), SA

BUTINAR ELIZABETA Terezija

* 30. 10. 71 – Melb. Vic.
† 17. 9. 84 – Armadale (M), Vic.

ZRIM ANDREJ

* 27. 11. 32 – Kuzma, Prekm.
† 23. 9. 84 – Seven Hills (S), NSW

TURK KUNEGUNDA r. ?

* 4. 2. 05 – Hajdina pri Ptuj
† 7. 10. 84 – Wodonga, Vic.

SRPČIČ FRANC

* 6. 2. 26 – Črešnjice na Dol.
† 8. 10. 84 – Bellpark (G), Vic.

SARAŽIN ALBIN

* 21. 6. 34 – Sv. Tomaž
(Štomaž) pri Sežani
† 16. 10. 84 – Melbourne, Vic.

STRLE VIKTOR

* 4. 9. 29 – Bač (Knežak)
† 17. 10. 84 – Kingsbury (M), Vic.

BENKO LUDVIK

* 21. 7. 22 – Gorica (Puconci),
Prekmurje
† 17. 10. 84 – Fairfield Hts. (S),
N. S. W.

VRAVNIK LUDVIK

* 9. 7. 25 – Ojstrica pri Dravogr.
† 22. 10. 84 – Oakleigh (M), Vic.

JERENKO HELENA r. Horvat

* 7. 7. 27 – Gor. Slaveči, Prekm.
† 23. 10. 84 – Narara (Gosford),
N. S. W.

ŠUC ALEKSANDER

* 26. 8. 23 – Vel. dol pri Sežani
† 29. 10. 84 – Glenroy (M), Vic.

NOVAK HERMAN (Erminio)

* 25. 5. 14 – Osp pri Črnem kalu
† 30. 10. 84 – Wangaratta, Vic.



ŠELE ZDAJ DODANI
NAŠI MATICI MRTVIH:

FORNAZIČ FERDINAND

* ? – Gorjansko
† ? – ? Qld.

FORNAZIČ POLDA r. ?

* ? – Nadrežnica (Komen)
† ? – ? Qld.

MAJDIČ JANEZ

* ? (19 let) – Podgorica pri Ljub.
† ? 1960 – Goulburn, N. S. W.

JAMNIKAR ERNEST

* 13. 7. 34 – ?
† 5. 9. 65 – Geelong, Vic.

JAMNIKAR MARIJA

* 17. 4. 11 – ?
† 13. 9. 83 – Geelong, Vic.

TOŠ VINCENC

* 17. 7. 37 – Zg. Porčič, Sl. Gar.
† 26. 3. 80 – Bathurst, NSW

KNEZEVIČ PEPA r. ?

* ? – Nadrežnica (Komen)
† ? 1972 – Brisbane, Qld.

BURGAR VALENTIN

* 12. 2. 1898 – Vodice
† 13. 10. 66 – Melbourne, Vic.

BURGAR MARIJA r. Hrdina

* 12. 10. 02 – Praga, Češka
† 24. 2. 70 – Yallourn N., Vic.

ŠVAJGER FRANC

* 2. 2. 15 – Novo mesto
† 11. 3. 82 – Wollongong, NSW

PAVLIN MARIJA r. ?

* ? – Sežana
† 22. 2. 83 – ? Vic.

KACIN ANTON

* ? (59 let) – ?
† 25. 7. 83 – Mildura, Vic.

KRANJC KRISTINA M. r. ?

* 29. 8. 10 – Köln, Nemčija
† 19. 10. 83 – Oxley (B), Qld.

ŠPACAPAN ?

* ? – nekje blizu Vipave
† ? 1983 – doma na obisku



Bohinj

Avstralski pisec in založništvo

V ZADNJIH petnajstih letih so se poslabšale razmere na knjižnih tržiščih tako po svetu, kot pri nas v Avstraliji. Za seboj imamo dobri desetletji takoj po drugi svetovni vojni, ko je bilo veliko povpraševanje za knjige. Agencije in založbe so iskale pisce in za vse je bil tudi dober zaslužek. Sčasoma ni bilo le dovolj knjig, ampak preveč. Nasičenost s knjigami in preusmerjeno poslovanje založb in knjigarn glede na pripravo, tiskanje, opremo, stroške in ceno knjige poleg drugih novosti in novih usmeritev je konkurenco samo zaostri. Zato je danes več neuspešnih piscev, ki ne morejo izdati svojih del. Pravtako je manj agencij, ki ne tvegajo s pisci-začetniki, ker si ne obetajo tolikega dobička, kot že z dobro vpeljanimi avtorji.

Vendar so druge, kot v Avstraliji, še vedno možnosti za nove pisce, pa naj pišejo v angleščini ali v drugem jeziku. Novi pisci, dokler niso popularni, so največkrat prisiljeni na samozaložbo, a si pomagajo s finančnimi podporami raznih vrst. Stroški so potem odvisni od velikosti naklade.

Kadar govorimo o naseljenjskih organizacijah, časopisnem tisku, kulturnih delavcih, potem je razumljivo, da omenjamo tudi "etnične" pisce, pisatelje in pesnike, ki morajo v mnogem premagovati še večje težave od drugih. Ne samo glede na stopnjo obvladovanja rodne jezika, ki z leti v tujini zaostane za razvojem živega jezika, ampak tudi v angleščini ni uspešen, če piše in misli v rodnem jeziku in prevaja s slovarji v angleščino.

Slovenski naseljenci v Avstraliji (številčno en odstotek celokupnega slovenskega naroda) so se v glavnem dobro vključili v avstralsko skupnost, podobno kot drugi naseljenci. Med prvo slovensko generacijo naseljencev je bilo le nekaj posameznikov, ki so se bolj vidno udeleževali s pisanjem že pred prihodom v Avstralijo. V tej generaciji je pa tudi nekaj rojakov, ki so sčasoma začeli tukaj pisati v rodnem jeziku, v svoje lastno veselje in zadovoljstvo; v potrditev kulturne identitete ter vzpodbudo mlajšim. Zdaj so tudi že med tukaj rojeno generacijo posamezniki, ki imajo voljo in sposobnost za umetniški razvoj. Kontinuiteta kulturne dejavnosti je potrebna iz stare na novo generacijo. Kvaliteta ni toliko pogojena s stopnjo izobrazbe, ampak z darom za izpričevanja svojih misli in čustvovanja. V tem svojem stremljenju so vredni pomoči in razumevanja od rojakov kot od pristojnih ustanov.

A. L. CEFERIN



Začetek ni lahek. Pisec lahko začne tako, da piše kratke sestavke za tisk, zgodbe za revije, pesmi v verz ali prostem stilu. Tako pridobi na izkušnjah, se polagoma uveljavlja kot avtor ter spozna bralce in založnike. Z udeležbo na literarnih sestankih in seminarjih pridobi izmenjavo mnenj in upošteva kritiko v pisanju, kjer ni dovolj podkovan. V člani se tudi v pisateljske krožke in društva. Komur ni do osebnih stikov, se lahko odloči za dopisovanje in prebiranje izbranih del. Tako dela in se razvija v tem, kar ga zanima in mu pomaga k stremljenju.

Živimo pa tudi v vedno bolj organizirani družbi in zato je za avtorje potrebno, da so včlanjeni v svojih strokovnih organizacijah. Te sestavljajo skupne predloge in zahteve oblastem za doseg dobrih pogojev glede avtorskih pravic, plačil, podpor, nagrad, davkov itd. za knjige, predstave, filme, televizijo in podobno.

Zato je prav pisati o sedanjem položaju avstralskih avtorjev, ki organizirano nastopajo za boljše pogoje pri pristojnih oblasteh. Tako je v ASA (Australian Society of Authors) združenih okoli 1400 aktivnih avtorjev in so letos poslali predloge za izboljšanje LBAC (Literary Board of Australia Council). To je svet zvezne vlade za zadeve avtorjev in založnikov glede na zakonodajo, financiranje ipd. Seveda so še drugi uradi, ustanove in organizacije, ki podpirajo izdajanje ter širjenje branja, posebno avstralskih knjig.

Avtorski honorarji so del dobička, ki ga založnik po dogovoru daje avtorju za vsako prodano knjigo (royalty). Honorar je 12,5% za vezane in 10% za broširane knjige, prodane v prvih dveh letih. Nato založnik lahko prodaja knjigo s popustom in je upravičen do podpore. To so ugodni predpisi stare pro-

dajne metode, nezadovoljivi pa, v kolikor se založniki vedno ne držijo teh predpisov. Mnogi založniki kmalu prodajo knjige knjigarnam z velikimi popusti in sicer na račun avtorja.

Vzemimo primer: za naklado 3000 knjig in prodajno ceno knjige po deset dolarjev.

Stari način prodaje:

	30%	40%	48%
Popust knjigarnam			
Avtor prejme (10%)	\$ 3,000	3,000	3,000
Knjigarne	\$ 9,000	12,000	14,400

Založnik lahko daje različne popuste knjigarnam, vendar avtor prejme še vedno enak delež.

Novi način prodaje:

Založnik razproda isto izdajo v kratkem času z različnimi popusti.

Knjigarne	Založnik	Avtor
800 knjig s 45.0%	\$ 3,600	\$ 800
2200 knjig s 52.5%	9,405	1,045
	<u>\$ 13,005</u>	<u>\$ 1,845</u>

Po gornjem dobi avtor manj in je prikrajšan za vsoto \$ 1,155 (39%). Založnik celo računsko zgubi \$ 495 (3.6%), a prihrani na stroških režije (vse izpod

dveh let); tako ima nekaj prihranka in kapital za nove investicije.

Vse velike mednarodne založbe so tesno povezane s tiskarnami, specializiranimi prodajnimi mrežami itd. Velike naklade popularnih knjig so še vedno v kratkem času dobičkanosno razprodane, kljub velikim popustom (65-75%). Relativno minimalni so le avtorski honorarji.

Založništvo v Avstraliji ni visoko razvito, ker so na tukajšnjem tržišču na razpolago knjige iz celega angleško govorečega sveta in je razprodaja knjig v rokah mednarodnih podjetij. Njihov interes je v dobičku, v kvalifikaciji za premije (book bounty) bolj kot pa skrb za avstralsko literaturo.

S poklicnim pisateljevanjem se lahko preživlja le malo avtorjev, ki prejemajo visoke honorarje. Samo 5% prejme avtorske honorarje letno preko \$6,000 in 4% avtorjev dobi podpore ali nagrade za pisanje v zneskih preko \$6,000. Ostali dobijo manj. Za dve tretjini članstva ASA je glavni vir dohodkov v poklicnih zaposlitvah (pretežno učitelji, novinarji ipd).

Finančne podpore podeljuje naša zvezna vlada preko LBAC in iz priobčene tabele je razvidna porazdelitev.

Leto:	Izdatki \$	Avtorji		Knjige		Revije		Reklama	
		'000	%	'000	%	'000	%	'000	%
1973-4	1,194.960	861	72	153	13	60	5	121	10
1974-5	1,555.888	1,061	68	265	17	83	5	147	10
1975-6	1,299.828	848	65	201	15	99	8	152	12
1976-7	1,253.316	796	64	202	16	111	9	144	11
1977-8	1,430.844	931	65	110	8	108	8	282	19
1978-9	1,424.879	834	59	204	14	111	8	276	19
1979-80	1,518.343	878	58	215	14	149	10	276	18
1980-1	1,638.088	920	56	237	15	150	9	238	20
1981-2	1,806.402	986	54	268	15	166	9	404	22
1982-3	2,051.761	1,051	51	264	13	249	12	488	24

Vsako leto LBAC razpiše nagradni natečaj in pisatelji pošljejo v oceno svoja dela, ki jih pregleda posebna komisija (sedem članov sveta in osem specialistov za literaturo). Letos je bilo predloženih 546 del in v novembru so bile podeljene nagrade:

2 nagradi po \$50.000 2 nagradi po \$12,500

33 nagrad po \$25.000 55 nagrad po \$ 6,500

Strokovne organizacije skušajo s svojimi predlogi doseči indeksacijo in standarizacijo avtorskih honorarjev, vpeljavo boljšega nagrajevalnega sistema in drugo. — Izdejstvovati je reforme, ki bodo zagotovile piscem večje možnosti in višje standarde.





J. BROŽEVA

GOSPODAR GRČA je odprl oči, še oslepljene od lepih sanj, pa jih spet hitro zaprl, da bi še za trenutek zadržal topli občutek radosti in miru.

"Dobro ste spali! Nekaj lepega se vam je moralo sanjati," se je oglasila sestra strežnica, ki je že precej časa stala ob njegovi postelji.

"Da, lepe so bile sanje! Bil sem pri nas, doma. Po mejah sem hodil in opazoval božjo ledino. Na daleč in široko je dišalo polje po svežem kruhu," je odgovoril Grča in se oddihoval za vsako besedo.

Vroče je mislil na svoj dom, na gospodarstvo, ki mu je že od mladih nog posvečal svoje življenje. Na svojo zemljo, ki je molče terjala skrb, ljubezen in vdanost. Vse to ji je Grča dajal z zvrhano mero, zemlja pa mu je radodarno odplačevala z bogastvom dobre letine, z redilnim kruhom in zrnjem, ki se je v novi setvi pomnožilo in dajalo zopet kruh. Vse življenje se je Grča trdno opiral na svojo grudo. Iz tihih juter, iz žgočih popoldnevov in spokojne tišine večernega nebesnega oboka je slišal glas božji in se učil človeške modrosti. Starosti se ni bal, ker je krepko preživel mlada in moška leta. Nepričakovano in nenadejano pa je prišla bolezen. . .

"Morate v mesto na operacijo. Tam vas bodo popravili in spet boste junak," je tolažil zdravnik bolnika.

Zunaj, v veži, je povedal njegovi ženi, da je stvar resna. "Druge pomoči ni. Bodisi operacija, ki bo morda za nekaj časa pomagala, ali pa dolgo in mučno umiranje."

Žena je po teh besedah omahnila kakor pod hudim udarcem. Toda bila je kmetica, trda in junaška. V sobo, kjer je ležal bolnik, je stopila vedrega in mirnega obraza.

"Odpeljeva se v mesto, oče. Čemu bi se po nepotrebnem mučil? Veš, kako so lani pomagali Šimnu, pa je bil, moj Bog, dosti slabši kakor ti," je rekla na zunaj veselo ter pripravljala perilo in obleko za na pot. Šele proti večeru je šla na vrt, se naslonila na jablano, ihtela in končno zajokala.

"Anka, kje si?" se je oglasilo skozi okno.

"Že grem, samo vrata bom zaprla!" je odgovorila, si obrisala oči ter se vrnila v sobo.

Pot v mesto je bila drugokrat vesel dogodek. Oba sta se je veselila. Tokrat Grčeva žena ni bila vesela, ampak moževe oči, ki so neprestano iskale po njenem obrazu, ji niso dopustile, da bi bila žalostna. Te oči! Dolgo so se poslavljale od sobe, dvorišča in vrta. In ko sta se z ženo slednjič odpeljala z doma, je moral hlapec še dvakrat ustaviti. Enkrat nad vasjo, kjer se je Grča razgledal po lokah ob vodi in po gozdu, ki se je razprostiral zadaj za reko. Drugič pa ob polju, ki je zorano mirno počivalo pod bledim sijem jesenskega sonca.

"Tudi jaz se grem odpočit – kakor ti! No, poženi, France, z bogom! . . ."

* * *

Grči so usta nekoliko vztrepotala. Vse to se je zgodilo pred enim mesecem. Grčo so že operirali. Zdelo se je, da mu je odleglo, oči so se mu privadile gledati na belo steno. Grča si je pod priprtimi vekami slikal svoj dom: vedno bolj redke vrhove drevja, listje, ki je padalo v travo, ožgano od prve slane. Dalje pod okni so že počrnele, kostanj za skednjem bo gotovo kmalu gol. Krompir je pospravljen, samo še repo bo treba pobrati.

"Še dobro, da se je bolezen oglasila na jesen, drugače bi imel glavo polno skrbi," si je mislil bolnik in z nasmehom zakril svojo ljubezen in svoje hrepeneje po domu.

"Precej bi se odpeljal s teboj," je dejal ženi, ki ga je v nedeljo obiskala in se zvečer sper vračala domov.

"No, molči, molči! Prav kmalu boš zdrav in potem pojdeva skupaj," ga je tolažila in z roko, ki ni bila vajena dobrikanja, pobožala po licu.

"Saj res, bom že počakal! Saj nisem otrok!" se je nasmel bolnik.

* * *

Grči se je tožilo. V duhu je meril razdaljo med mestom in domom. Za okni je hitelo življenje velikega mesta. Z vrta ni bilo več slišati mehkega šumenja listja, niti korakov obiskovalcev. Le zdaj pa zdaj se je otožno oglasil siničin cik-cik. Daleč, veliko ur hoda, so ležale Grčeve njive, tihe in dremajoče po poletnem delu. Grča je začutil slabost v celem telesu. Srce mu je začelo počasneje biti. Z vlažno roko si je obrisal čelo in rekel na pol glasno in odločno: "Nič več jih ne bom videl! . . ."

"Kaj bi si želeli?" ga je vprašala sestra strežnica.

Grča jo je pogledal in je ni razumel. Čez nekaj časa je rekel: "Kos kruha!"

"Kruha? Ne smete ga še jesti. Lepo mlečno zemljico in kompot vam bom prinesla!" je ponujala sestra.

"Ne, kos domačega kruha bi rad! Takšnega, kakor ga peče žena. Iz zrnja, iz moke mojih njiv!" je

trdovratno prošil bolnik. "Kos domačega kruha!"

"Dobro, le nikar se ne razburjajte! Vprašala bom zdravnika in prinesla," je obljubila sestra.

Grča je zaspal in se v spanju nasmihal. Bil je spet doma, hodil je po mejah na svojem polju, hodil od rana do večera, do noči, ko so zasvetile že prve zvezde na nebu. Prostrano polje je dišalo, dišalo po tistem najdražjem, brez česar ni življenja: po k r u h u.

"Vidite, izprosila sem za vas košček, pa niti mesten ni. Dobili smo hlebec od kmečke bolnice. Toda – počasi, ne vse naenkrat!" se je prijazno smehljala sestra in se sklanjala nad Grčo.

V mesecu novembru smo – pa začnimo z našimi pokojniki! Žal jih imamo tokrat kar predolgo vrsto.

V Wodongi je 7. oktobra za vedno zastalo srce Turkovi mami, kot smo klicali KUNEGUNDO TURK. Pokojnica je bila rojena 4. februarja 1905 v Hajdini pri Ptujju. Turkovi so prišli v Avstralijo iz Nemčije že pred letom 1950, če se prav spomnim maminega pripovedovanja. Naselili so se v Beechworthu, kjer sem jih srečal kmalu po svojem prihodu v Avstralijo leta 1956. Takrat sem zvedel, da se je sin Franci v marcu leta 1950 ubil blizu doma z motornim kolesom. Leta 1968 pa se je z avtom smrtno ponesrečil tudi Turkov oče. Mama je zdaj živela pri svoji hčerki v Wodongi in se rada udeleževala slovenske maše, če so ji le zdravje in razmere dopustile. Redno in zelo rada je prebirala tudi MISLI. – V torek po nenadni smrti je bila pogrebna maša v Beechworthu, nato je bila pokopana k svojemu pokojnemu možu. Zapušča pa hčerko Cecilijo (por. Rovter v Tasmaniji), sinova Gotfrida in Emila ter hčerko Karolino por. Baligač, poleg njih pa še devet vnukov in devet pravnukov.

Na dan 16. oktobra je v Royal Melbourne Hospitalu, kamor so ga pripeljali dan prej, umrl ALBIN SARAŽIN. Že delj časa je hiral in poležaval na svojem domu v Airport West, kjer mu je požrtvovalno stregla žena Anita r. Smajila, doma blizu Reke. Pokojnik je imel komaj petdeset let, saj je bil rojen 21. junija 1934 pri Sv. Tomažu (po novem Štomaž) pri Sezani. V Avstralijo je prišel preko Trsta leta 1952. Z Anito sta se poročila pri Sv. Brigiti v N. Fitzroyu, ob priliki obiska p. Bernarda leto pred mojim prihodom. Imata dve hčerki: Rosemary in Julie Anne.

Pogrebno mašo smo imeli 18. oktobra v slovenski cerkvi (na predvečer seveda rožni venec ob krsti), zadnji domek na tem svetu pa je našel na pokopališču Keilor.

Bolnik je stegnil shušano roko in koprne vzel košček kruha. Bil je tenak in bel kakor hostija in Grča ga je pobožno pritisnil k ustom. Zaprl je oči.

"Ana, ali si tukaj? . . . Ne veš, da sem spet doma? – Pohiti, pohiti! Klasje že kar poka . . . Da spravimo žito v suhem pod streho! . . ."

Pred očmi se je Grči prikazala draga domača pokrajina, večerni zvonovi so spokojno zvonili in reka je šumela. Zmeraj bliže in čedalje močnejše. Rečna struja je potegnila Grčo s seboj in ga naglo odnalsala. . .

"Umrl je," pravi sestra in nežno vzame Grči iz roke košček kmečkega kruha.



Fr. Basil A. Valentine, O. F. M.,

SS. Cyril & Methodius Slovene Mission,
Baraga House, 19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Telefon: (03) 861 8118 in (03) 861 7787

Slovenske sestre – frančiškanke Brezmadežne
Slomšek House, 4 Cameron Ct., Kew, Vic. 3101
Telefon: (03) 861 9874

Nenadna je bila žalostna vest, da je v sredo 17. oktobra na svojem domu v Kingsburyju umrl VIKTOR STRLE. Zjutraj se je odpravljaj na delo, ko je potožil, da ga boli v prsih. Medtem ko mu je žena kuhala čaj, se je zrušil in bil na mestu mrtev. Zdravnik je ugotovil srčno kap. Pokojnik je bil rojen 4. septembra 1929 na Baču (župnija Knežak). V Avstralijo je prišel preko begunskega taborišča Udine leta 1957, tri leta kasneje pa se je v East Melbourne poročil s sofaranko Kristino Novak. Ustvarila sta si prijeten domek, delal pa je do zadnjega v državni papirnici v Fairfieldu. Poleg žene zapušča tu tudi hčerko Margareto, sestro Pavlino por. Kalister in nekaj daljnih sorodnikov, doma pa še mamo, enega brata in tri sestre.

Pokojnikove zemske ostanke smo pokropili v naši cerkvi v četrtek zvečer, ko smo za pokoj njegove duše zmolili rožni venec. Naslednji dan (19. okt.) po pogrebni maši pa smo jih vrnili zemlji na keilorskem pokopališču, kjer bodo čakali vstajenja.

Šele kasneje sem zvedel za nenadno smrt melbournskega rojaka LUDVIKA VRAVNIKA (umrl 22. okt.). Več o njem pove pismo gospe Marije Vravnik na strani 317 pod rubriko "Križem avstralske Slovenije".

V rani jutranji uri ponedeljka 29. oktobra je na domu sestrične Olge in njenega moža Nikola v Glenroyu zaključil svojo zemsko pot ALEKSANDER ŠUC. Komaj tri tedne tega se je vrnil iz obiska domovine, zaradi astme in bolezn srca pa ni živel v svoji prijazni hišici v Coburgu, ampak so mu najbližji sorodniki nudili potrebno postrežbo. Pokojnik je bil rojen 26. avgusta 1923 v Velikem dolu pri Sezani, kjer ima še enega brata in eno sestro, dočim sta oče Maks in mati Štefanija že pokojna. Aleks je prišel v Avstralijo preko italijanskih begunskih taborišč že zgodaj, leta 1948 ali 1949. Zaradi srčne hibe je bil predčasno upokojen. V zakonu (žena Zora je bila srbskega rodu) ni uspel, kar mu je pustilo svoj pečat, da razen nekaj prijateljev družbe ni pogrešal. Zato pa je še bolj cenil družino svoje sestrične, ki je zadnji čas tako lepo skrbela zanj. Sestrično zapušča tudi v Geelongu (Dorina por. Cervinski).

Zahvaljujem se družini Duić, da so me poklicali. Sicer je bil že mrtev, ko sem prišel, a prejel je pogojno zakramente umirajočih. — Rožni venec ob krsti smo zmolili na torek zvečer, v sredo po pogrebni maši pa smo pokojnika spremili na keilorsko pokopališče. Nisem mislil, da bodo naši številni tamkajšnji grobovi še zadnji teden pred spominom vernih duš za en grob bogatejši . . .

Dne 30. oktobra proti večeru je v bolnišnici v Wangaratti izdihnil HERMAN (Erminio) NOVAK. V tednu pred smrtjo sem ga obiskal in očitno me je bil vesel: očiščen z dolgotrajnim trpljenjem in z zakramenti svete vere se je lepo pripravil za odhod v večnost. Že dolga leta je bil bolan, zdaj pljuča niso delala več: poseben aparat je skozi cevko v vratu vanje črpal zrak.

Komaj pred dvema mesecema se je pokojnik z ženo Viviano r. Rodela preselil iz Geelonga v Myrtleford, da bi večer življenja preživel bliže svojih treh poročenih otrok — Albine, Livija in Anice — ter njih družin. Žal je vmes posegla smrt.

Pokojni Herman je bil rojen 25. maja 1914, Osp pri Črnem kalu. Tam se je tudi poročil. Po vojni se je z družino premestil v Trst, kjer je živel in delal dve leti,

predno se je z družino odpravil proti Avstraliji. Sem ga je ladja "Castel Verde" pripeljala 11. aprila 1954. Iz Bonegille se je Novakova družina premaknila v Geelong, kjer je vsa ta leta živela, otroci odrasli in si ustvarili svoje družine. Midva sva se poznala dolga leta, prav od mojega prvega obiska Geelonga. Imela sva nekaj vročih debat, pa se vedno dobro razumela. Spoštoval sem ga kot iskrenega človeka, ki je povedal, kar je mislil, žaliti pa ni hotel nikogar.

Ravno na petek, spomin vernih duš, smo imeli pogrebno mašo v cerkvi Srca Jezusovega v Wodongi. Sledil je pogreb v Albury, kjer je bilo pokojnikovo truplo upepeljeno. Tudi iz Geelonga je prišlo kljub daljavi kar precej rojakov, da so pokojnika spremili na zadnji poti. Saj je bil ob ustanovitvi tamkajšnjega Slovenskega društva njegov prvi predsednik. Po končanem pogrebu smo se na željo Novakovih srečali še v prostorih društva "Snežnik", saj je zlasti nekatere izmed nas čakala še dolga pot domov.

Naj končno dodam še vest, da je 23. oktobra umrl blizu Trsta FRANC HERVATIN, ki je dolga leta z ženo Milko živel med nami in se redno udeleževal slovenskih maš, Milka pa je bila cerkvena pevka. Pred nekaj leti sta se vrnila v Evropo, kjer je zdaj Francu pljučnica končala tek življenja.

Vsi naši pokojni naj počivajo v božjem miru, družinam pa naše sožalje. Vse, pokojne in žive, priporočajmo Gospodu!

+ P. Bernard se je na soboto 27. oktobra vrnil iz Adelaide. Naslednji dan je imel deseto mašo, pri kateri se je poslovil od vernikov in so mu Glasniki zapeli v slovo. Melbourne je zapustil v sredo (bil je torej med nami ravno eno leto in en dan), v nedeljo 4. novembra pa iz Adelaide poletel domov. Naj se mu tudi na tem mestu zahvalim za enoletno pomoč. Žal mi je, da ni vzdržal tri leta, kot je bilo rečeno. A s predstojniki se je pred prihodom dogovoril, da se sme prej vrniti. Morda naša verska skupnost premalo moli za novo požrtvovalno in vztrajno moč. Mislite na to in dodajte tudi prošnjo za moje zdravje, da ne omagam pod preobilnim delom. Med vami sem se postaral, dela pa je vedno več . . .

+ Na slovenskih grobovih keilorskega pokopališča se nas je na prvo novembrsko nedeljo zbralo zelo lepo število k molitvam. Upam, da sem blagoslovil vse naše grobove — jih je že kar preveč in komaj vse obletim. Zahvala cerkvenemu zboru za petje, vsem pa Bog povrni za pokopališko nabirko, ki je za vzdrževanje naših skupnih grobov letos prinesla 373.31 dol.

+ Isto nedeljo kasno popoldne smo se zbrali kot že par zadnjih let tudi pri spominski kapelici na gričku Slovenskega društva Melbourne. A letos smo začeli z

Melbournskim Slovencem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

VIZZINI MEMORIALS

Verga Bros. Pty. Ltd.

9 TRAVALLA AVE., THOMASTOWN, VIC

Telefon: 359 5509.

doma: 470 4046 in 470 4095.

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.

Garancija za vsako delo!

mašo v dvorani — ob priliki 30-letnice S. D. M. Udeležba je bila lepa, obhajil veliko, vzdušje med bogoslužjem domače. Prav in lepo je, da je odbor mislil ob jubileju tudi na mašo (to je bila že tretja na društvenem gričku), saj božjega blagoslova nikoli ni dovolj. Naj ob tej priliki S. D. M., katerega član sem že od prvega dne prihoda v Melbourne (torej med skupino najstarejših), iskreno čestitam in mu želim še veliko lepih uspehov v delu za našo skupnost!

Ideja odbora je bila, da se med mašo tudi pobira. Nabirka je prinesla 258,09 dol. in smo jo namenili v Sklad bodočega Doma počitka. Bog povrni vsem!

+ Z veroučnim razredom birmskih kandidatov smo končali ter bodo čakali prihodnjega leta, ko upamo dobiti na obisk enega slovenskih škofov. Kdaj, še ni gotovo. — Prvoobhajilni kandidati pa bodo prejeli prvo sveto obhajilo na praznik Kristusa Kralja (25. nov.) Letos jih imamo sedem: Igor Denša, Erik Hojak, Anita Krenoš, Phyllis Zver, Marko Žele, John Žnidaršič in Lina Žužič. Molimo zanje, da bi vztrajali na poti za Kristusom!

Pri prvoobhajilni maši bo prepeval naš otroški zborček pod vodstvom mlade Anite Pahor. Otroci res prijetno zapojejo in smo jih vsi veseli.

+ Na prvo nedeljo v decembru po deseti maši bo našo dvorano obiskal otroški dobrotnik sv. Miklavž. Starši, napravite veselje svojim malčkom! Prinesite zanje darove s čitljivim tiskanim imenom v soboto popoldne v kuhinjo Baragovega doma, ali pa v nedeljo pred mašo na oder (vhod je za cerkvijo pod zakristijo).

+ Krstov ta mesec v naši cerkvi ni bilo, poroke pa smo zabeležili takole: Dne 13. oktobra sta se v naši cerkvi poročila Aleksander Charles Bratina in Lidia Maria Jerič. Ženin je iz Ivanhoe, rojen in krščen pa je bil v Argentini; nevesta je iz N. Springvale, rojena in krščena pa je bila v Millicentu, S. A. Oba sta iz zavednih slovenskih družin in tudi slovenski jezik še dobro obvladata. Neveste se spomnim kaj knialu po rojstvu, ko sem družino obiskal na poti v Adelaido. (Zdi se mi, da je bilo včeraj . . .)

Dne 20. oktobra sta si obljubila zvestobo pred našim oltarjem Floriana Natlačen in Jörn Hirzinger. Nevesta je rojena v begunskem taborišču Capua v Italiji, tu pa žive Natlačenovi v Airport West. Ženin je bil rojen v Hamburgu v Nemčiji ter je kot otrok s starši emigriral v Avstralijo.

Dne 3. novembra pa smo imeli poroko v cerkvi sv. Frančiška Saleškega, Oak Park: Silvijo Cvetko, iz naše znane družine, rojeno v Melbourne in krščeno v našem verskem središču, je pričakal pred oltarjem ženin avstralskega rodu Darren Braxton Verity.

Isti dan je bila tudi poroka v cerkvi Marije Pomoč-

nice v Maidstone, kjer sta si rekla "Da!" Jože Turk (sin naše znane sentalbanške Turkove družine) in Marcela Polh, iz slovenske družine v North Altoni.

Vse pare naj spremlja božji blagoslov!

+ Kot vidim, mi kot uredniku ne zaupajo ne v Sydneyu in ne v Adelaidi: obe središči sta že v tej številki objavili svoj božični spored. Sam pa le upam, da bodo MISLI zunaj pred prazniki, zato ga bom prihranil za prihodnjic.

+ Večerno mašo bomo imeli na prvi petek v decembru (6. dec.) ob pol osmih, naslednji dan (sobota 8. dec.) pa vigilno ob sedmih, ki nadomešča nedeljsko ob osmih zjutraj. Na drugo nedeljo v mesecu zaradi maše v Geelongu nimamo osme maše, glavna pa je že ob pol desetih. Ne pozabite!

+ Že mislite na počitnice? Versko središče ima za tri tedne v januarju zopet na razpolago bviši samostan Grey Friars v MT. ELIZI. Prvi teden (od nedelje 6. januarja popoldne do sobote 12. januarja popoldne) je spet za družine. Drugi teden (od nedelje 13. januarja popoldne do sobote 19. januarja popoldne) je deklški, tretji (od nedelje 20. januarja popoldne do sobote 26. januarja popoldne) pa fantovski. Razen pri družinskem tednu je starost otrok omejena: prednost imajo deklice in fantje do 14 let starosti — starejši če bo še kaj prostora in po izbiri.

Cena bo letos morda za malenkost dvignjena od lanske, a žal še nisem našel prilike preračunati stroškov. S prijavami pa, prosim, začnite čim prej, da si oz. svojim otrokom zagotovite mesto, nam pa olajšate načrtovanje.

Za pomoč v počitniški kuhinji se zopet obračam na članice Društva sv. Eme in druge gospodinje, ki bi bile pripravljene pomagati. Že zdaj iskrena zahvala za sodelovanje, da bo tudi letošnja počitniška kolonija lep uspeh naše skupnosti.





UMRL je Janez Jeršinovec, ki je bil še ne tako dolgo tega s svojimi Planšarji na gostovanju med nami v Avstraliji. V oktobru so ga pokopali na Vrhniški ob spremljavi sedmih duhovnikov in velike množice vrhniškega farnega občestva. Pokojnik je sleherno nedeljo – ob praznikih še po dvakrat ali celo trikrat – z veseljem prihajal na farni kor, kjer je bil dolgoletni pevec in zborovodja. Vse je delal "za božji lon" kot pravimo – iz ljubezni do petja in Cerkve. Njegov odlični in zanesljivi bas je bilo slišati pri pogrebih, porokah in procesijah, kakor je tudi rad sodeloval pri raznih nastopih in z zborom gostoval po drugih župnijah.

Tudi mi v Avstraliji želimo Janezu miren počitek v Bogu!

GLAVNI PREDSTOJNIK frančiškanskega reda, p. general John Vaughn, je od 18. do 21. septembra na poti v Romunijo obiskal Slovenijo. Je član kalifornijske redovne province, torej po rodu iz ZDA, a kot generalni predstojnik je seveda v Rimu. Obiskal je slovenske frančiškanske samostane, srečal skoraj vse slovenske frančiškane ter se pogovarjal tudi s slovenskimi škofi. Pri nas v Avstraliji je bil p. general lansko leto, ko se je mimogrede ustavil na svoji uradni poti; z njim smo imeli domači piknik v avstralskem bušu blizu Melbournea.

V intervjuju za verski tednik "Družina" je p. general povedal nekaj svojih vtisov o Sloveniji: "Prepričan sem se, da bratje služijo ljudem, (. . .) videl sem, da so tesno povezani z verniki. (. . .) Mislim, da frančiškani prispevajo svoj delež v službi Cerkve na Slovenskem. (. . .) Bil sem prijetno presenečen

nad vero slovenskih ljudi in nad njihovo zvestobo Cerkvi. Želel bi jih spodbuditi k sodelovanju z duhovniki in Cerkvijo. V tej edinosti med seboj in zvestobi evangeliju je vaša prihodnost, hkrati pa je tudi najbolj prepričljiv odgovor času in okolju, v katerem živite."

Na svetu danes deluje približno 21.000 frančiškanov: 14.000 duhovnikov, 50 stalnih diakonov, 340 bogoslovcev z redovnimi obljubami, 3.310 redovnih bratov in 230 samostanskih tretjerednikov. V Jugoslaviji je po zadnji statistiki 1.450 frančiškanov. Slovenska provinca sv. Križa jih ima 137: 95 duhovnikov, 22 bratov, 12 bogoslovcev, 2 novince in 6 samostanskih tretjerednikov. Razporejeni pa so takole: v Sloveniji jih deluje 60, v ZDA 23, v Avstraliji 4, v Afriki 3, v Avstriji 2, en slovenski frančiškan je profesor v Rimu, eden pa študira v Parizu.

ZAMEJSKI SLOVENCi na Koroškem se pritožujejo – kot piše v celovškem "Našem tedniku" Janko Kumesch – in upravičeno sprašujejo: "Kako dolgo bomo morali še trpeti, da ansambli iz Slovenije podpirajo ponemčevanje v naših krajih? In to s slovenskimi melodijami . . ."

Slovenske ansamble iz matične domovine vabijo razne nemške organizacije (n.pr. "Landjugend" v Šmarjeti v Rožu), katerih negativni odnos do enakopravnosti koroških Slovencev je splošno znana zadeva. Edini namen teh organizacij je, da z dobro muziko privabijo na svoje nemške prireditve v dvojezičnih krajih čim več ljudi in s tem napravijo dobiček. Tako so na primer povabljeni "Alpenoberkrajnerji" igrali v dvojezični Šmarjeti slovenske melodije in prepevali v nemščini, kakor je tudi znani Šraufncigar povezoval spored izključno v nemščini, "kot da bi na ljubeljskem mejnem prehodu oddal svojo slovensko materinščino in ne denarnega pologa". Tako ansambli iz Slovenije poberejo devize, borba za obstoj slovenskega jezika na zamejskem Koroškem pa jih – po domače rečeno – prav nič ne briga . . . Članek ob tem pravi: "Pravzaprav tipičen primer, kako se Slovenci sami ne jemljemo resno. Ustvarjamo dragocene stvari, imamo delavce, kmete, gospodarstvenike z bistrim umom in pridnimi rokami; imamo narodnozabavne ansamble, ki sicer ne igrajo bogve kakšnim kvalitetnih kompozicij, a vendar navdušujejo milijonsko publiko; Slovenci v matični državi imajo celo svojo lastno republiko. – A vse to nič ne pomaga: resničnega narodnega ponosa pravzaprav ni. Kot da bi Slovenci ne bili republiški narod, temveč neka zakotna vas . . ."

Vsak komentar k temu poročilu je nepotreben.

POGREŠANEGA "vojnega ujetnika" s Topolca pri Ilirski Bistrici je slučajno nekdo prepoznal – v pa-

HEIDELBERG CABINETS PTY. LTD.

FRANK ARNUŠ

Priporočamo se melbournskim rojakom za izdelavo kuhinjskih omar in drugega pohištva po zmerni ceni.

7 LONGVIEW COURT,
THOMASTOWN 3074
(Bundoora Industrial Park)

TEL.: 465 0263
A.H. : 459 7275

Dr. J. KOCE, Flat 2, 139 High St., Kew, Vic. 3101 — Tel. 862-3027

ČE HOČETE POTOVATI,

se z zaupanjem obrnite name. V vseh večjih mestih Evrope, Amerike in Kanade imam poleg poslovnih tudi prijateljske zveze, kar izdatno pripomore, da je potovanje prijetnejše. — Če me slučajno ni v agenciji, vprašajte za GABRIELO, lahko ji pa tudi telefonirate na telefon agencije: 329-6833.

CONCORDE INTERNATIONAL TRAVEL, 541 King Street,
Melbourne, 3003 — Tel. 329 - 6833 . — Consultant DR. J. KOCE

zinskem etnografskem muzeju. Gre namreč za zvon zdaj lepo prenovljene cerkvice sv. Štefana, ki so ga leta 1942 vzeli fašisti, da bi ga prelili v svoje vojaške namene, pa se je nekako izmuznil livarni. Zvon nosi letnico 1611 in napis, da so ga vlili v videmski livarni; sodi torej med najstareše zvonove ilirskobistriške občine. Zdaj je seveda vprašanje, če bo vodstvo pazinskega etnografskega muzeja pokazalo razumevanje za prošnje Topolčanov, ki so pravni lastniki najdenega "ujetnika". Pravično bi bilo, da bi spet visel na svojem starem mestu in bi njegov glas spet odmeval po okolici.

Italijani so menda pretopili med zadnjo vojno okrog 300 zvonov primorskih in istrskih cerkva. Vsi ti klicarji k maši so končali v livarni v kraju San Daniele di Friuli, le 35 od njih je Italija leta 1956 vrnila, pa še od teh nekateri niso našli poti domov . . .

OKROG 26.000 ovčar premore danes cela Slovenija — pred Avstralijo se naj samo skrije! A ovčjereja polagoma raste iz leta v leto. Uspešno sta se med drugimi poskusniki uveljavila dva lastnika, eden od njihju metalurški tehnik. Pred tremi leti sta začela na novo na Kureščku pri Ljubljani. Zdaj imata že 350 glav, pa tudi lastno mlekarino in sirarno. Njuni tropi se pasejo po prej zapuščenih pašnikih Ljubljanskih mlekarn.

1700 - LETNICO mučeniške smrti sv. Maksimilijana Celjskega so letos proslavljali v Celju, kjer je bil ta potujoči škof, apostol Norika, rimske pokrajine v vzhodnih Alpah, leta 284 obglavljen. God sv. Maksimilijana obhaja Cerkev 12. oktobra. Letos so se na ta dan celjski verniki pripravljali s tridnevno duhovno obnovo. Somaševanje je vodil mariborski škof Kramberger, navzoči pa so bili pomožni škof Smej ter škof iz Linza in pomožni škof škofije Passau v Avstriji, kamor so bile pred mnogimi leti prenešene svetnikove relikvije. Poleg več duhovnikov celjske dekanije je somaševalo še nekaj duhovnikov iz Zgornje Avstrije,

ki upravljajo župnije posvečene sv. Maksimilijanu. V sredo 17. oktobra pa so priredili v Celju simpozij o sv. Maksimilijanu s tremi zanimivimi predavanji.

TRAMVAJ bo pričel spet voziti po moderni in napredni Ljubljani, pove poročilo. Proga bo peljala od Bežigrada do Viča in od Šiške do Most. Prvikrat naj bi tramvaj obnovljenih prog zapeljal leta 1990, celotna ureditev pa naj bi bila končana leta 2000. Za to rešitev so se odločili zaradi vse večjega števila potnikov po Ljubljani.

Pa naj se še kdo norčuje, da Melbourne ni nikoli končal s tramvajem! Danes mu vsaj ni treba znova polagati tračnic. Baje tudi več drugih evropskih mest napoveduje vrnitev tramvaja kot "moderno" prometno sredstvo. Časi se spreminjajo . . .

STATISTIKA SAMOMOROV za Slovenijo nam kaže sliko, ki je ne moremo biti veseli. Za dobo od leta 1956 do vključno 1983 si je v domovini 17.550 ljudi končalo življenje, kar bi bilo povprečno 650 primerov letno. Z ozirom na število prebivalstva bi prišlo 40 samomorov na 100.000 ljudi — to nas postavi kot narod kar čisto blizu, ako ne celo na vrh svetovne lestvice te najbolj žalostne družbene statistike. Slika je še temnejša, če iz istega vira povzamemo, da bi k temu številu lahko pristeli za vsak samomor še osem poskusov samomora, ki pa niso uspeli.

Nedvomno je ta silni narodni problem rezultat družbenega razvoja po letu 1945. Materializem je od takrat uradno poudarjen kot edini znanstveni prijem za vse človeške probleme, dočim so vero s smešnejšem in dejanji potisnili v javnosti na nivó vraž in pravljic, o kateri v modernem svetu ni vredno razmišljati. Ko pridobitve "nove" stvarnosti niso zadostile niti v materialnem pogledu, kaj šele v duhovnem, je misel na samomor vabljiva. Pred vojno je bila Slovenija z ozirom na samomora v svetovnem merilu neke povsem na dnu te žalostne statistike.



MOJIH DNI NI VELIKO...

MOJIH DNI ni veliko. In vsi so že prešteti. Kalendarji so že dotiskani. Določena sta že ura in kraj. S hitrimi koraki dan za dnem hitim temu svojemu velikemu dnevu naproti.

S temi mislimi, svetim pismom in fotografskim aparatom sem šel v sredo, 24. oktobra 1984, na obisk k njim, ki so odšli po poti živega na ono stran, kjer je večina človeštva, kakor lepo pravi pesnik Tone Pavček.

Pogovarjam se z živimi in mrtvimi.

Slišal sem mamin glas iz svojih otroških let: "Slavko, po pokopališču se ne vozi!" Ja, kam pa naj tukaj pridem, če bom hodil peš. Veš, mama, tukaj se tudi po pokopališču vozimo. Hitrost je sicer omejena na petintrideset kilometrov na uro, ampak ljudem se mudi. Toda, danes se bom držal Vašega nasveta: parkiraj sem zunaj pokopališča in se peš odpravil med mrtve, ki so živi.

Bele črke, vrezane v rjavi les, mi povedo, da sem v Rookwoodu. Napis ob vhodu me opozarja: Vsa pokopališčna vrata se zapro ob sončnem zahodu. Pot me vodi mimo zapuščenih grobov, preraslih z visoko travo in mnogokje je veter posejal travniško cvetje. "IN LOVING MEMORY" je zapisano na mnogih nagrobnih spomenikih. Spominjajo pa se teh pokojnih res samo še trave, murnčki, ki se v travi skrivajo, in ptice, ki preletavajo te gomile. Morda pa se le utrne tiha misel in pobožna molitev neznanca, ki gre tu mimo? Morda, da bi se le!

Namenjen sem pravzaprav na slovenski del pokopališča. V New South Walesu je ta prostor največja strnjena slovenska vas – vas Nove Slovenije. Kot

Božja beseda

GOSPOD, k tebi smo zatekali vse čase in rodove.

Preden so nastale gozne, in se je oblikovala zemlja,

si ti, o Bog, od vekomaj do vekomaj.

Po tvoji volji se človek vrača v zemljo, kakor si rekel: "V prah se povrneš."

Človek, ki je minil včeraj, ali kakor bežeča nočna ura.

Ljudje izginejo ko jutranje sanje, preminejo ko trava na polju.

Zjutraj je sveža in zelena, zvečer jo pokosijo in posušijo.

Nad nas se zgrinja tvoj pravična jeza, tvoja gorečnost nas vznemirja.

Ti vidiš našo krivdo, vidiš naše skrivne grehe.

Vsi naši dnevi minejo v tvoji nevolji, kot vzdih končujemo vsa svoja leta.

Sedemdeset let je dolga našega življenja, osemdeset, če smo krepki.

Največ izmed njih je polnih truda in bolečine, hitro minejo in mi izginemo.

Kdo doume silo tvoje jeze, kdo tvoj gnev, ki ga tvoja čast zahteva?

Uči nas misliti na minljivost življenja, pridemo do prave modrosti.

Gospod, obrni se k nam, kaj čakamo, di usmiljen s svojimi služabniki!

Hitro nas napolni s svojo milostjo, življenje se bomo radovali in veselili.

Razveseli nas za dni, ko smo bili porani, za čas, ki smo ga preživeli v nesreči.

Pokaži svojo ljubezen svojim služabnikom in svojo dobrotljivost njih otrokom.

Blagoslov našega Boga in Gospoda bo nad nami!

Delo naših rok, Gospod, podpiraj in blagoslovi naša opravila!

PSALM 90 (89)

prvi se je naselil tukaj očanec pater Bernard Ambröžič (+ 23. 10. 1973). Doslej jih je za sabo privabil že petinpetdeset. V miru in slogi sosedujejo.

Z mojimi živimi v tej zemlji se pogovarjam. V daljavi odmeva ropot vlaka, oglasila se je ura in naznala četrto uro popoldne, oblaki so prekrili nebo, ponujal se je dež.

Odpiram in prebiram Knjigo psalmov. "Govorim Gospodu: Ti si moj Gospod, sreče zame ni brez tebe" (Ps 16, 2). "Zakaj moje duše ne boš pustil v kraljestvu mrtvih, svojemu svetemu ne boš dal gledati trohnobe" (Ps 16, 10). Ustavim se pri devetdesetem psalmu, ki je molitev Mojzesa, moža božjega. Naslov

psalma se glasi: Človekova minljivost. "Sedemdeset let je doba našega življenja, osemdeset, če smo krepki. Največ izmed njih je polnih truda in bolečine, hitro minejo in mi izginemo" (v. 10). "Uči nas misliti na minljivost življenja, da pridemo do prave modrosti" (v. 12). V času računalnikov, elektronike, kemije in višje matematike, je še kako pomembno "šteti svoje dni", kot pravi stari prevod.

Kakšna velika življenjska spoznanja vejejo iz Mojzeseve molitve! Močna vera v Boga: "Gospod, k tebi smo se zatekali vse čase in rodove" (v. 1). Spoznanje božje večnosti in človekove minljivosti: "... si ti, o Bog, od vekomaj do vekomaj" (v.2); "Ljudje izginejo ko jutranje sanje, preminejo ko trava na polju. Zjutraj je sveža in zelena, zvečer jo pokosijo in posušijo" (v. 6). Prošnja, da bi znali dnevom, ki nam jih Bog naklanja, dajati vsebino. Prošnja za milost božjega usmiljenja in zaupanje, da Bog vidi in nagraduje človekovo trpljenje. "Blagoslov našega Boga in Gospoda naj bo nad nami. Delo naših rok, Gospod, podpiraj in blagoslovi naša opravila!" (v. 17). Živimo po božji dobrotljivosti in s svojimi rokami si gradimo takšno ali drugačno večnost. Nobene pasivnosti, nobene lenobe ni v krščanskem pogledu na življenje in smrt, kar nam večkrat krivično očitajo marksisti. Psalm 90 nam daje trezen, resničen pogled na naše dneve, ki se končujejo ob sončnem zahodu. Tako je simboličen tudi napis ob vhodu na rookwoodsko pokopališče, da se vsa pokopališka vrata zapirajo ob sončnem zahodu. Pride ura dneva, ko sonce zaide in nastopi noč. Bliža se čas, ko bom zaprl oči za gledanje minljivega. Kako žalostno je, da nekateri ljudje vse življenje ne spregledajo in v svojem življenju ne ugledajo božje ljubezni. Mnogi odpro oči šele tik pred smrtjo, toda takrat jim jih najbližji hitro zatisejo...

Od groba do groba hodim. V vsakem počiva človeško življenje, ki se je utrnilo na neki poti. Hodim po tej božji njivi z vero kmeta, ki po končani setvi – ko je zrnje zagrebel v zemljo – veruje, da ga ni prepustil trohnobi, ampak ga je zasul za rast in življenje – za žetev. Vsa živa narava nas uči te velike resnice, ki jo je Jezus povedal takole: "Resnično, resnično, povem vam: Če pšenično zrno ne pade v zemljo in ne umre, ostane samo; če pa umre, obrodi obilo sadu" (Jan 12, 24).

Ko sem se vračal s pokopališča proti domu, me je spremljala misel, da je vsaka moja pot – pot Domov...

P. CIRIL



izpod
sydneyjskih stolpov

Fr. Valerian Jenko, O. F. M.,
Fr. Ciril Božič, O. F. M.,
St. Raphael's Slovene Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
(P. O. Box 280, Merrylands, N. S. W., 2160)
Telefon: (02) 637 7147

Slovenske sestre — frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael's Convent,
311 Merrylands Rd., Merrylands, N. S. W., 2160
Telefon: (02) 682 5478

NEDELJSKA SLUŽBA BOŽJA je v naši cerkvi sv. Rafaela vsakikrat ob 9.30. Tisti, ki želite, zlasti če imate ob nedeljah razne vrste športa ali razvedrila, zadostite nedeljski dolžnosti z udeležbo pri vigilni maši v soboto zvečer ob sedmih.

Pri naših svetih mašah je kar precej vpeljana sodelovanje vernikov z branjem beril, napovedovanjem prošenj, z darovanjsko procesijo, s petjem . . . Petje je izmenoma ljudsko, mešanega in mladinskega zbora. Mešani zbor je na vrsti prvo in tretjo nedeljo v mesecu, ljudsko petje imamo na drugo nedeljo, mladinski zbor pa prepeva na četrto nedeljo. Ta raspored nam nudi svoj pestrost, kolikor si jo pač moremo privoščiti pri naših skromnih razmerah. Želel bi le, da bi se pevci bolj redno udeleževali vaj. Kdor ima posluš za petje in dober glas, naj bi to le uporabljal v božjo čast. Da glasov med nami ne manjka, je očitno pri veseljih, ko se grla kar na široko odpro . . .

PRAZNIK KRISTUSA KRALJA je letos na nedeljo 25. novembra. Po maši imamo blagoslov z Najsvejšim. Prepeval bo mladinski zbor. To je zadnja nedelja cerkvenega leta.

PRVA SOBOTA je v decembru pred prvim petkom (1. in 7 dec.). Na oba dneva imamo po maši običajno vsakomesečno pobožnost.

ADVENTNI ČAS je pred vrati. Lepo ga preživimo z mislijo na božjo Ljubezen, ki se je v prvi božični noči sklonila k nam ljudem. Zato je božič praznik obdarovanja, ker smo vsi prejeli najdragocenejši dar — božjega Sina v človeški podobi. Iz hvaležnosti bomo tudi mi radodarni do Boga in bližnjega, zlasti do tistih, ki nam ne morejo povrniti. Tako bodo naša dobra dela brez primesi sebičnosti.

BOŽIČNO DEVETDNEVNICO kot pripravo na praznike bomo imeli pri nas od 16. do 24. decembra. Na obe nedelji bo združena z mašo, ob delavnikih pa zvečer ob sedmih, prav tako z mašo. Tako bomo božič čimbolj krščansko doživeli. Vsi po drugih naselbinah, kjer ni naše službe božje, pa skušajte opraviti devetdnevnicu v svoji farni cerkvi.

DOŽIVETJE BOŽIČA je med našimi izseljenci na zelo različnih stopnjah, na splošno na slabšem kot pred leti v domovini. Najlepše ga doživi, kdor se ves advent nanj pripravlja v duhu pričakovanja z mašami, prejemanjem zakramentov in dobrimi deli. Ne smemo pozabiti, da spada k praznikom tudi spomin sv. Družine (nedelja po božiču), dan novega leta in razglašenja Gospodovega. Bogvekakšno doživetje ne more biti za tistega, ki gre v cerkev le za božič ali veliko noč. Morda bo šel celo k spovedi (zadnjo minuto pred polnočnico), a ta spoved v naglici ne more biti iskrena, če ni trdnega sklepa poboljšanja. Še manj more biti božič doživetje za tistega, ki pride do cerkve, pa zaradi gneče ostane zunaj — kar zadovoljen s prijetnim razgovarjanjem in kajenjem. Pa bi se gotovo tudi zanj našel prostor v cerkvi, če bi se le potrudil. A kaj naj šele rečemo o tistih, ki imajo božič samo v tem, da gredo na večdnevni izlet in velikopotezno uživajo praznične dobrote, njih duša pa strada božje hrane. In vendar tudi ti nosijo ime kristjana . . .

WOLLONGONG ima slovensko službo božjo v Fig Tree na nedeljo Kristusa Kralja (25. nov.) ob petih popoldan. Ob štirih začnemo s pevsko vajo za tamkajšnji mladinski zbor. — Naslednja maša bo 9. decembra, prav tako ob petih, nato pa v dvorani obisk Miklavža.

CANBERRA: slovenska maša bo na tretjo adventno nedeljo (16. dec.) ob 11.30. Pred mašo prilika za božično spoved. Naslednja maša bo na božični dan (torek 25. dec.) ob šestih zvečer.

WAGGA-WAGGA ima slovensko službo božjo v nedeljo 16. decembra ob šestih zvečer. Sestrška kapela na Mt. Erin, Edmondson Street. Pred mašo prilika za božično spoved.

NEWCASTLE pride na vrsto za slovensko mašo v nedeljo po božiču (30. dec.). Cerkev Srca Jezusovega, Hamilton, ob šestih zvečer. Pred mašo spovedovanje, po maši pa čajanka v dvorani.

BRISBANE bo imel te praznike in tudi že v adventu večkrat slovensko službo božjo. Tam se bo namreč nekaj tednov mudil č. g. Vlado Zupančič, župnik v Dramljah pri Celju. V kolikor lahko vnaprej določimo, bo gotovo imel službo božjo za tamkajšnje rojake

na četrto adventno nedeljo (23. dec.), dalje na sam božič (25. dec.), na nedeljo po božiču in na novega leta dan. Običajna cerkev St. Mary's, South Brisbane, in zelo verjetno vselej ob 11.30. Tako boste imeli brisbanski rojaki zares lep božič. Dobra prilika, da opravite božično spoved pri tujem spovedniku. Gospodu Zupančiču smo hvaležni, da nam bo ob svojem obisku pripravljen pomagati. Tako bomo za praznike malo razbremenjeni, rojaki v Brisbanu pa boljše duhovno postreženi. G. Zupančič pride v 7. decembra.

MATURANTSKI PLES bo letos v dvorani Slovenskega društva v Horsley Parku v soboto 24. novembra ob sedmih zvečer. Lepo je, da damo priznanje fantom in dekletom, ki so hodili k pouku slovenščine in so tudi za maturitetni predmet izbrali materinski jezik. Obenem naj velja ta vsakoletna slovesnost, letos že šesta po redu, v spodbudo starem in mladincem, ki obiskujejo srednjo šolo. Veliko staršev se izgovarja, da njihov otrok že doma govori slovensko in pouka ne potrebuje. Toda otroci doma ne morejo dobiti slovnicihne podlage in njihov besedni zaklad je omejen na najnujnejše izraze, brez znanja slovenskega branja. Vse to prejmejo, če se udeležujejo pouka slovenščine, obenem dobijo v spričevala en dodatni red, kar jim zviša celotno oceno in lahko pripomore k sprejemu na tehnično šolo ali na univerzo.

DISCO VEČER bo za našo mladino v cerkveni dvorani našega središča v petek 30. novembra ob osmih. Obvestite se med seboj in povabite svoje prijatelje!

SLOVENSKA ODDAJA na 2EA bo v priredbi verskega središča na nedeljo Kristusa Kralja, 25. novembra, naslednji mesec pa v torek 11. decembra in v nedeljo pred božičem (23. dec.). Poslušajte radi slovenske oddaje, saj vam posredujejo domačo pesem in poročila ter povezujejo med seboj.

STOJNICA v Merrylandsu bo v sredo 28. novembra. Spet se priporočamo za primerne predmete, za pecivo in podobno. Hvaležni smo vsem, ki prispevajo, pa seveda vsem, ki te stvari prodajajo. Vse za prodajo prinesite v versko središče na predvečer ali pa zjutraj na dan prodaje.

RAZSTAVA ROČNIH DEL bo naša kulturna prirediteljica nedelje 2. decembra. Odprta bo v naši dvorani takoj po službi božji pa do večera. Priporočamo se za ročna dela – čipke, gobeline, intarzije, pletenine, ornamentiko ipd. – ki bi bila vredna ogleda. Kdor bi bil voljan kaj od ročnih del prodati, naj obenem sporoči tudi ceno. Stvari za razstavo naj bi bile pri nas vsaj do torka ali srede v tednu pred prireditvijo.

MIKLAVŽ bo obiskal našo dvorano v nedeljo 9. decembra po maši. Otroci nam bodo obenem poka-

zali, kaj so se v tem letu naučili v Slomškovi sobotni šoli. Po obdarovanju se še ne bomo razšli, ampak bo sledil domači piknik. Za delo v kuhinji in pri pijači te nedelje je na vrsti prva ekipa, našim gospodinjam pa se priporočamo za pecivo.

NAPOVEDANI OBISK IZ AMERIKE je bil 29. oktobra med nami. Bilo jih je 67. Ob prvem pogledu seznama sem imel vtis, da je med njimi malo Slovencev, ob razgovoru z njimi pa sem spoznal, da je bila njih večina slovenskega rodu, četudi že več generacij nazaj. Nekatere imajo druge priimke, ker so poročene z možmi druge narodnosti, nekateri slovenski priimki pa so amerikanizirani in šele iz pogovora zveš, kako so se v resnici pisali. Čudili smo se, da so se vsi še kar dobro izražali po slovensko, pa so od nekaterih že stari starši prišli v Ameriko. Vsi so vedeli za rojstne kraje svojih prednikov in jih že tudi obiskali, nekateri celo po večkrat. Rod nekaterih je izviral iz okolice Domžal, Kamnika, Borovnice, Zidanega mostu . . . Ponosni so bili, da so slovenskega porekla. V Merrylands so se pripeljali z dvema avtobusoma. Ogledali so si cerkev, nato pa jih je v dvorani čakala obilna večerja. Po začetni zadržanosti je bil led prebit in stekel je pogovor z našimi rojaki; kmalu so se tudi zavrteli ob zvokih ansambla "Fantje treh dežel". Ko so proti polnoči odhajali, so se veselo zahvaljevali za gostoljubnost večera tako daleč od doma. – Skupino sta vodila Frank Kalik (češko-slovenskega porekla) in Frank Serro (Cerar – slovenskega rodu). Zadnji je vse potovanje snemal na video in je hotel, da zanj po slovensko povem o začetku in pomenu našega verskega središča. Povedal je, da imajo v njegovem kraju Carminie, Pennsylvania, tudi Slovenski dom in domače plese vsaki petek. Igrajo slovensko muziko in tudi "nekaj ameriških", pop muzike pa ne marajo, "ker ni slovenska". (V Sloveniji se pa vsa mladina tako navdušuje zanjo!)

Česa se lahko naučimo od teh ameriških Slovencev? Njihove zavednosti – kljub drugemu in celo tretjemu kolenu. S ponosom priznajo svoje pokolenje. Od nas je odvisno, koliko slovenskih potomcev v Avstraliji se bo zanimalo, od kod je prišel njihov rod, koliko jih bo ohranilo slovenski jezik? Bodo ponosni na nas, ali pa nas bodo zatajili? . . .

ZAKONSKE JUBILEJE smo letos že drugič združili s praznovanjem našega cerkvenega zavetnika sv. Rafaela na prvo oktobrsko nedeljo. Ta dan smo imeli med seboj spet frančiškanskega škofa Ignacija Dogetta, ki živi kot nekdanji novogvinejski misijonski škof v pokoju v Campbelltownu. Z veseljem se je odzval vabilu in bil glavni mašnik pri službi božji. Imel je tudi lep nagovor za zakonce - jubilate, katerih je bilo letos dvajset. Praznovali so razne obletni-

ce, a največ je bilo med njimi srebrnoporočencev. Ponovili so svoj "Hočem!" – Po maši smo nadaljevali praznovanje v dvorani.

"MEN WHO BUILT THE SNOWY", knjiga izpod peresa našega rojaka, kulturnega delavca in cerkvenega pevca Ivana Kobala, je pravkar izšla v drugi izdaji, z novo zunanjo opremo in številnimi dodatnimi slikami. Knjiga je res praktičen dar za našo mladino in tudi za avstralske prijatelje, saj je pisana v angleščini. Tudi v našem središču je naprodaj za običajno ceno osem dolarjev (od tega pa dobi svoj del naš gradbeni sklad). Če imate težave za izbiro božičnega daru – ta knjiga vam lahko pomaga iz zadrege.

KRSTI – Michell Michael Grant Lowe, Bossley Park, N. S. W. – Oče Grant, mati Mary r. Lever. Botrovali sta Anita Lever in Diane Lowe. – Merrylands, 7. oktobra 1984.

Daniel Anthony Markočič, Unanderra, N. S. W. – Oče Dušan, mati Sonja r. Legiša. Botri sta bili Julie Legiša in Tanja Markočič. – Fig Tree, 14. okt. 1984.

Michelle Skye Komadina, Greystanes, N. S. W. – Oče Nevenko, mati Angela r. Kolenko. Botrova sta Anton in Gizela Špiclin. – Merrylands, 20. okt. 1984.

Steve Anton Komadina, Fairfield, N. S. W. – Oče Vlatko, mati Tonka r. Perkovič. Botra sta bila Nevenko in Angela Komadina – Merrylands, 27. okt. 1984.

POROKI – Perica Milostić, krščen v župniji Slano (škofija Dubrovnik), sin Štefana in Marice r. Šajn, in **Marina Vlaisić**, krščena v župniji Pupnat na Korčuli, hčerka Marina in Frane r. Šajn. Priči sta bila Petar Milostić in Mary Gavrančić. – Merrylands, med poročno mašo 4. novembra 1984.

Silvia Tania Groznik, Dapto, N. S. W., krščena v župniji Shellharbour, N. S. W., hčerka Zvonka (iz Litije) in Dragice (iz Belova pri Poljčanah), in **Nicholas Paul Charlesworth**, Koonawarra, N. S. W., rojen in krščen v Angliji, sin Dennis in Joane Elizabeth r. Aby. Priči sta bila Adrian Bullman in Donna Silk. – Fig Tree, 10. novembra 1984.

Iskrene čestitke gornjim krščencem, staršem in botrom, poročencem pa obilo božjega blagoslova na življenjski poti!

POKOJNI – Nič še nismo poročali o pokojnem VINKU TOŠ, ki je umrl 26. marca 1980 v Bathurstu, N. S. W. Vinko je bil rojen 17. julija 1937 v Zgornjem Porčiču (fara Sv. Trojica v Slov. goricah) kot sin Franca in Marije. Leta 1956 se je v Linzu poročil z Barbaro Fras. V Avstraliji je bival okrog 22 let. Po poklicu je bil betonski kontraktor. Poleg žene Barbare je zapustil pet otrok (Vladimir, Zdenka por. Harris – živi v Novi Zelandiji, Steven, John – tudi v Novi Zelandiji, in Sonja). Poleg njih ima v Avstraliji

še tri brate: eden je v S. A., eden v Viktoriji, tretji pa v Port Macquarie, N. S. W. V domovini pa še živi mama, več sester in en brat.

V sredo 17. oktobra 1984 je v Fairfield Heights, N. S. W., umrl rojak LUDVIK BENKO. Rojen je bil 21. julija 1922 v vasi Gorica (Puconci) v Prekmurju kot sin Matije in Marije r. Nemeč. Pokojnik je bil krščen v evangeličanski cerkvi v Puconcih in se prav tam leta 1952 tudi poročil z Ireno Žekš, po rodu iz Doline v Prekmurju. Leta 1959 sta zakonca Benko s sinom Stankom prišla v Avstralijo z ladjo "Sydney". Iz Bonegille sta se premaknila v N. S. W. (Fairy Meadow), kjer se je Ludvik zaposlil v železolitarni. Kasneje se je družina preselila v Sydney. Poleg žene ter sinov Stanka in Branka zapušča pokojnik v domovini še tri brate in dve sestri. – Pogrebne molitve so bile v ponedeljek 22. oktobra v luteranski cerkvi v Liverpoolu in pokopan je bil na tamkajšnjem pokopališču.

Dne 23. oktobra 1984 je v Narara (okraj Gosford), N. S. W., umrla HELENA JERENKO r. Horvat. Rojena je bila v vasi Gornji Slaveči v Prekmurju kot hčerka Franca Horvat in Terezije r. Lenarčič. Dne 29. oktobra 1953 se je v Queenslandu poročila z Janezom Jerenkom. Družina se je kasneje preselila v N. S. W. Pokojnica je bila ves čas bivanja v Avstraliji naročnica in bralka "Misli". Še pred nekaj tedni je bila v Merrylandu pri maši za svojim pokojnim možem, ki je umrl letos v marcu. Nihče ni pričakoval, da mu bo tako hitro sledila. Po izjavi zdravnika ji je srčni napad prekinil življenje. Pogrebno mašo smo imeli v slovenski cerkvi v sredo 31. oktobra, nato smo jo položili v grob k pokojnemu možu na slovenskem delu pokopališča Rookwood. Zapušča hčerki Angelo in Margaret, v domovini brata in sestro, enega brata pa ima v Ameriki.

Tudi sem slučajno zvedel za mladega

Tudi sem slučajno zvedel za mladega rojaka, ki je umrl že leta 1960 v Goulburnu, N. S. W., pa njegovega imena še ni v naši Matici pokojnih. JANEZ MAJDIČ, sin Mihaela in Jožefe r. Cerar, je bil doma iz Podgoric pri Ljubljani. Živel je komaj devetnajst let. Njegov grob je na pokopališču v Goulburnu.

Vsem dragim pokojnim naše molitve, sorodnikom pa iskreno sožalje!

P. VALERIJAN



Florence L. Barclay:

Pesem dveh src



Prevedel Silvester Čuk
Ilustriral Lojze Perko

roman

(Dvaindvajseto poglavje:

PREDSTAVA DOKTORJA ROBA)

Tedaj se je ozrl na Gartha, ki je že dal znamenje, da nima nič proti, njegov obraz pa je kazal radovednost, da bi zvedel še kaj več.

Zdravnik je prijel ovojnico.

»Da, da,« je spregovoril nato, »pisava je prav taka kot je ona: bistra in odločna, ve, kaj hoče in to tudi odkrito pove, gre natanko tja, kamor hoče priti. Ah, fant moj, to je plemenita žena, in če uživate prijateljstvo spoštovane Jane, boste sposobni prenesti še marsikaj.«

V Garthov obraz je udarila kri.

V tej svoji temi je čutil silno hrepenenje, da bi mu kdo govoril o njej, a ni mogel upati, da se mu bo ta želja izpolnila... Zdaj pa ti pride stari doktor Rob! Ko je Garth pred nedavnim spraševal doktorja Branda, je moral biti zelo previden, da mu ni izdal svoje in Janine skrivnosti, z doktorjem Robom in sestro Rosemary pa ni bilo potrebno tako ovinkariti. Lahko ohrani svojo skrivnost, vseeno pa lahko tudi sprašuje in poslušala.

»Kje ste se srečali z njo?« je vprašal doktorja Roba.

»Povedal vam bom kje in povedal vam bom kdaj, če vas je volja poslušati neko zgodbo iz vojne.«

Garth je kar gorel od želje.

»Imate stol, doktor? Ali sestra Gray sedi?«

»Nimam stola, gospod,« je odvrnil doktor Rob, »ker rajše stojim, kadar hočem dati duška svoji zgovornosti. Pa tudi sestra Gray ne sedi, ker je šla k oknu in se je zagledala v pomladansko pokrajino. Ne zmeni se ne za vas ne za mene. No, sicer pa ženske le redkokdaj zanima to, kar moški pripovedujemo o kaki drugi ženski. Vi, moj dragi fant, pa se le dobro naslonite v svojem stolu in prižgite si cigareto. Povedal vam bom torej, kje sem prvič srečal spoštovano Jane. Bilo je v Afriki, ko so se Angleži vojskovali z Buri, holandskimi priseljenci, ki so tam na jugu Afrike ustanovili lastno državo, ki pa smo jo potem mi zasedli. No, tale burska vojna je bila na višku in znašel sem se tam doli kot kirurg, ona pa je bila bolničarka. Pa zares in ne le kot diletantka! Bila je glavna bolničarka in je podrejene bolničarje držala prav trdo,

NAŠE NABIRKE

BERNARDOVEMU

TISKOVNEMU SKLADU

ZA NAŠE "MISLI":

\$38.— Kristina Radesich; \$21.20 Ivan Maurice; \$14.— Branko Lenščak, Vanda Sperne; \$13.— Tonu Urbanc; \$12.— Yelka Li, Rajka Urbas; \$10.— Roman Uršič, Peter Kern, John Falež; \$9.— Angela Križman; \$8.— Drago Logonder; \$6.— Ana Guštin, Ivan Lapuh; \$5.— družina Renato Smrdel; \$4.— Angela Majerič, Marija Montebruno, Marija Pfajfer, Ivan Leben, Marjana Mencigar, Stanko Gruntar, Silvo Stock, Emil Pahor, Aleksander Bole; \$3.— Jožef Caf, Mirko Igljič; \$2.— Leopold Vuga.

NAŠIM POSINOVLJENIM

AFRIŠKIM MISIJONARJEM:

\$300.— N. N. (Sydney); \$133.74 nabirka misijonske nedelje v sydneyški slovenski cerkvi; \$91.65 nabirka misijonske nedelje v melbournski slovenski cerkvi; \$50.— Pavla Zemljak, Janez Šveb; \$30.— Ivan Kovačič (za avto patru Hugonu); \$20.— Maks Korže, N. N. za lačne), Marija Rogina; \$10.— Peter Kern, Alojz Golja, Angel Bajt (za lačne), Silvo Stock (za lačne), Frančiška Vekar (za lačne); \$4.— Rozalija Legiša; \$2.— Marija Telich (za lačne otroke).

\$50.— Pavla Zemljak (za p. Miha Drevenska v Zambiji).

MATERI TEREZIJ V INDIJO:

\$100.— Pavla Zemljak; \$50.— Janez Šveb; \$20.— Marija Rogina; \$10.— Danila Pirjevec.

DOBROTNIKOM BOG POVRNI!



Podbrdo



Znamenita Ptujška gora

SLOVENCİ V ARGENTINI

„DUH SLOVENSKI

IZ RODA V ROD!“

KAKO lepo zvenijo te besede in kako se ti ogreje srce, ko vidiš in slišiš, da to niso samo besede, ampak stvarnost. Ta vtis sem – kakor že pri prvem obisku – ponovno dobil, ko sem bil letos dne 27. oktobra na proslavi slovenskega narodnega praznika (29. oktober: Dan slovenske zastave. Proslava obletnice osvoboditve izpod avstroogrškega jarma) v veliki dvorani „Slovenske hiše“ v Buenos Airesu. Ne bom tukaj pisal o pozdravnem otvoritvenem govoru Marjana Lobode, predsednika Pripravljalnega odbora za to pomembno prireditve, tudi ne o lepem in jedrnatem slavnostnem govoru Rudolfa Smersuja, člana Narodnega odbora za Slovenijo. Po slavnostnem govoru se je začela Akademija. Na njej so sodelovali Mladinski pevski zbor Slomškovega doma pod vodstvom Tineta Selana, sledili so recitatorji pod režijo Lojzeta Rezlja. Ge-

verjemite mi! Sama je delala za deset bolničarjev in tudi od drugih je zahtevala, da dajo vse od sebe. Zdravniki in bolničarji so jo oboževali. Pogovarjala se je z ranjenci, kot bi mogla edino njihova mati ali dekle. Našla je pot tudi do najbolj trdih src, kot mi je ob neki priliki zatrdil glavni kirurg.«

Garth si je zakril obraz z rokami, napol izgorela cigareta mu je padla na tla, a tega še opazil ni. Zdravnik je cigareto pobral ter s čevljem potlačil mesto, kjer je pregorela preproga. Pogledal je proti oknu: sestra Rosemary se je obrnila in svoje nemirne oči zapičila v Gartha.

»Srečal sem jo ob različnih priložnostih,« je nadaljeval doktor Rob, »toda ker nisva delala skupaj, sva govorila le enkrat. Vračal sem se s fronte v bolnišnico, da bi si vzel novo zalogo kloroforma. Ko so iskali to reč v moji operacijski sobi, sem šel malo po dvorani in v nekem kotu zagledal miss Champion. Klečala je poleg moža, ki se mu je bližala zadnja ura. Blago se je pogovarjala z njim, obenem pa mu tudi blažila bolečine. Naenkrat je bilo zaslišati strašen krik, spoštovana Jane in umirajoči ranjenec sta bila zasuta s prahom in drobnimi ruševinami, kajti burska granata je prebila streho ravno nad njima. Nesrečni mož je kar tulil od strahu, Jane pa ni izgubila prisebnosti. 'Lezite mirno nazaj,' mu je govorila, 'in nikar se ne razburjajte.' 'Ne tukaj, ne tukaj!' je ječal ranjenec. 'No čakajte,' je dejala Jane, 'nesli vas bomo ven!' Tedaj je tam blizu zagledala mene, ki sem bil tudi ves prašen. 'Pridite sem, narednik!' mi je dejala z odločnim glasom. 'Pomagajte mi, da tega ranjenca spravimo drugam. Nočem, da bi bil še zadnje uro v strahu.' To je bila njena edina njeno glavo. Ali se zdaj še čudite, da so jo možje občudovali? Odločno je prijela ranjenca ter ukazala še meni, naj poprimem. Nesla sva ga ven iz dvorane po dolgem hodniku do sobice, v kateri je bila dosti udobna postelja, stene pa so bile polne slik in knjig. 'Sem ga položiva, narednik,' je rekla in položila sva ga na posteljo. 'Čigava pa je ta postelja?' sem jo vprašal. To vprašanje jo je spravilo v zadrego, ko pa je videla, da sem tujec, mi je vljudno pojasnila: 'Moja'. Ko je videla, da je ranjenec že zaspal, je dejala: 'Ubogi fant, njemu ne bo več potrebna, ko bom prišla jaz počivat!' To so vam živci! To je bil moj edini pogovor z Jane Champion. Kmalu potem sem se vrnil v Anglijo.«

»Ali je potem v Angliji niste nikdar srečali?« je vprašal Garth in dvignil glavo.

»O pač!« je odvrnil doktor Rob. »Vendar me ni prepoznala. Niti sledu o kakem spominu! To je povsem razumljivo: tam doli sem nosil brado, ker ni bilo časa za britje, ker sem bil ves prašen, me je imela za narednika in ne za kirurga. Vsekakor ni pričakovala, da bo našla tovariša z bojišča med grmovjem Piccadilly parka,« je nekoliko nespretno končal svojo zgodbo doktor Rob. »Zdaj ko sem vam tako do podrobnosti povedal tole dolgo zgodbo, grem v jedilnico, da se pogovorim z Margery. Malce je v skrbeh, ker ne prenesete svinjine. Zato bom, če do-

dovolite, pozvonil, da se pogovorim z njo.«

»Ne takoj, doktor,« se je mirno vmešala Jane. »Moram vam povedati nekaj besed, zato bi šla z vami v jedilnico. Ko se boste vi pogovarjali z Margery, pa skočim jaz po klobuk in spremljala vas bom kos poti. Seveda, če gospod Dalmain pristane, da bo eno uro sam.«

Jane je z doktorjem stopila v jedilnico. Doktor jo je začudeno gledal.

»Zdaj bom dobil svoje, kajneda?« ji je rekel.

Jane pa je stopila k njemu ter iztegnila obe roki. »Oh, 'narednik', dragi in zvesti 'narednik', vidite, kaj se lahko zgodi človeku, ki ne pazi na svojo zunanost! Brž postane nekdo drug... Tudi moje muke izvirajo od tod, da sem si privzela ime neke druge žene. Vi ste me torej prepoznali na prvi pogled?«

»Brž takrat, ko ste prišli sem.«

»Zakaj mi pa niste takoj rekli?«

»Mislil sem si: gotovo ima svoje razloge, da je sestra Rosemary Gray, in ni moja stvar, da bi se mešal v njene zadeve.«

»O dragi človek, je kdo še kdaj videl večjo modrost in obzirnost? Če samo pomislim, kako ste me takrat pozdravili: 'Tako ste torej le prišli, sestra Rosemary Gray!' ko bi lahko rekli naravnost: 'Pozdravljena, miss Champion, kaj vas je prineslo sem s tem izposojenim imenom?«

»To bi zares lahko rekel, toda tega, hvala Bogu, nisem storil.«

»Zakaj pa ste se zdaj izdali?«

Doktor Rob je položil roko na Janin laket.

»Dragi otrok, jaz sem že star panj in vse življenje sem se trudil, da zvem tudi tisto, česar mi ljudje ne povedo. Vzdržali ste težko preizkušnjo ne samo v odnosu do Gartha, ampak tudi do nas vseh. Vedel sem, da vam bo kmalu zmanjkalo moči, če vam ne bo olajšano s tem, da svojo skrivnost delite še z nekom. Ko sem danes vstopil, je bil Garthov in vaš obraz tak, da sem presodil: prišla je tista odločilna ura! Zdaj torej veste, da imate pred seboj prijatelja, ki bi za vas dal desno roko — kot tisti, ki so delali z vami v južni Afriki!«

Jane ga je pogledala z očmi, polnimi hvaležnosti, toda bila je preveč ganjena, da bi mogla karkoli reči.

Doktor Rob je nadaljeval: »Če morete, mi povejte samo to, kaj vaju pravzaprav loči?«

»Oh, doktor,« je zahlipala Jane, »to je posledica neupanja in zmote, oboje z moje strani... Le pojdite zdaj k Margery, ta čas se bom zbrala in potem vam bom skušala povedati žalostno zgodbo o tem, kaj se je vpletlo med naju in je dvoje življenj napolnilo z bridkostjo. Vaši modri nasveti mi bodo pomagali, vaše poznanje človeškega srca pa bo morda našlo kakšno rešilno pot iz tega blodišča.«

/Nadaljevanje sledi/

NIHČE NIMA PRAVICE BITI SREČEN SAM.

(Raoul Follereau, apostol gobavcev)

slo te svečane akademije je bilo: DUH SLOVENSKI IZ RODA V ROD!

Kako upravičeno! Kako resnično in kako živo se to geslo dejansko izvaja v slovenski skupnosti v Argentini. Res toplo ti mora biti pri srcu, ko slišiš mlade fante in dekleta, kako lepo govorijo med seboj slovensko. In to je druga in že tudi tretja generacija, katere starši so bili rojeni v Argentini. Kar neverjetno je, kako so ti mladi ljudje narodno zavedni in kako so ponosni, da so slovenskega rodu! In kako jim je pri srcu slovenski jezik! Na društvenih prireditvah, sestankih in zborovanjih slišiš to mladino govoriti slovensko, tako da se ti ni treba posluževati drugega jezika, če hočeš koga kaj vprašati. Tudi odgovor boš dobil v lepi slovenščini.

Prvič sem bil v Argentini pred enajstimi leti in sedaj drugič. Tako sem imel priliko govoriti s številnimi rojaki in rojakinjami. Bil sem gost v njihovih domovih, govoril sem z njihovimi otroci ter z otroci njih otrok. Zato lahko rečem: Slovenska skupnost v Argentini je trdnjava slovenskega jezika in čuvar slovenske narodne zavesti iz roda v r o d. Slovenski skupnosti v Argentini vsa čast!

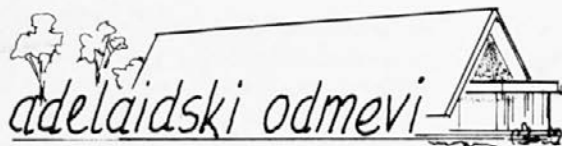
DR. JURE KOČE



Dostavek urednika: Rad sem objavil to poročilo. Ne samo vsa čast slovenski skupnosti v Argentini, ampak le naj bi bili tudi nam vsem v zgled, saj se mi zdi, da takega zgleда potrebujemo.

Osebnostno prepričan, da so ideološki motivi med izseljenci za ohranitev narodnosti v zdomstvu in nje nadaljevanja iz roda v rod mnogo močnejši in stanovitejši kot pa zgolj ekonomski. V tem je po mojem mnenju prednost rojakov v Argentini, ker so kljub preteku skoraj štirih desetletij od svojega begunstva vztrajali pri svojih načelih, zaradi katerih so morali v tujino. Načelna mladina zna ceniti žrtev staršev in je ponosna na lastno pripadnost takemu rodu.

Morda nam ravno tega med nami v Avstraliji manjka...



Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovene Mission,
51 Young Ave., W. Hindmarsh, S.A., 5007
(P. O. Box 159, Hindmarsh, S.A., 5007)
Telefon: (08) 46 9674

V septembrski številki MISLI je napisal p. Bernard, ki me je v odsotnosti nadomeščal, da je po božji dobroti prišel za kratek čas med dobre adelaidse rojake. Tudi jaz tako pravim. Tedni brezskrbnega bivanja v domovini so za menoj in z veseljem sem se vrnil med adelaidse Slovence. Pregovor pravi: Povsod je lepo, najlepše pa je doma! in drži. Tudi tukaj na petem kontinentu je lepo – lepo med slovenskimi rojaki, četudi je poleg prijetnih včasih tudi kaj trdih trenutkov. . .

Rad bi se ob moji vrnitvi iz lepe Slovenije preko mesečnika MISLI zahvalil vsem adelaidskim rojakom, ki ste na kakršenkoli način pomagali, da sem mogel obiskati bolno mamo. Hvala p. Bernardu, ki me je nadomeščal. Posebej hvala tudi predsedniku Danilu Kreseviču, da je v z njegovo pomočjo p. Bernard brez večjih težav delal in vodil naš misijon. Ob zahvali vsem naj posebej omenim B. B. Q., ki je zbral lepo vsoto 500.– kot dar za mojo letalsko vozovnico. Bog povrni vsem!

V mesecu novembru smo, ko se posebej spominjamo vseh naših dragih pokojnih, katere je Bog poklical iz tega življenja. Našo skupnost v Adelaidi in okolici pa je posebej pretresla novica, da je tragično preminula komaj 21-letna SYLVIA PAVLA GOLJA. Nit njenega življenja je bila pretrgana 5. novembra. Pogreb je bil 7. novembra z mašo zadušnico v cerkvi Dobrega Pastirja (The Good Shepherd's Church), St. Albans Crescent, Clearview.

Pokojna Silvija je bila rojena 30. decembra 1963 v Adelaidi. Poleg staršev zapušča še sestro in dva brata. Goljeva družina živi v Pooraki.

Vsem, ki žalujejo za pokojno Silvijo, zlasti najbližjim, izrekam v imenu verskega središča globoko sožalje. V molitvi se bomo spominjali pokojnice, ki naj počiva v miru božjem.

Kaj pa bo v našem središču v mesecu decembru?

Na drugo adventno nedeljo bo po stari navadi po glavni maši prišel Miklavž s spremstvom. Srečanje

bo potekalo, kot pravi pesmica:

“... Pridnim otrokom darove deli,
deci poredni za šibo skrbi . . .”

Na praznovanje božiča se bomo pripravljali z molitvijo. Na 21. decembra zvečer ob sedmih bo duhovna obnova in skupna priprava na sveto spoved, po pripravi pa spovedovanje. Ne zamudite te lepe priložnosti za božično spoved! Vsi ste vabljeni!

Na sveti večer – 24. decembra – bo ob sedmih vigilna maša, opolnoči pa slovesna peta maša. Pričela se bo s procesijo do jaslic in simboličnim polaganjem Jezuščka v jasli.

Med polnočnico bo pel mešani zbor pod vodstvom g. Jožeta Šterbenca.

Na praznik Gospodovega rojstva bo prva maša zjutraj ob osmih za vse pokojne dobrotnike slovenskega misijona, slovesna maša pa bo ob desetih.

Rojake v Berriju bom obiskal na tretjo adventno nedeljo. Zvečer od šestih do sedmih bo prilika za božično spoved, nato slovenska maša. Vse prav lepo vabim, da se udeležite maše in se tudi s spovedjo pripravite za čim lepše praznike.

Verouk za mladino našega verskega središča je nespremenjen – vsako nedeljo ob sedmi uri zvečer. Starši, potrudite se, da bodo vaši otroci poleg druge vzgoje dobili tudi versko vzgojo. Brez Boga in brez vere je življenje težko in brez smisla. Otrok seveda tega še ne more dojeti, pogrešal pa bo kasneje, ko bo za marsikoga prepozno. Za otroke ste odgovorni roditelji. Enkrat boste pred Bogom dajali odgovor, kako ste za otroke skrbeli.

Radijsko oddajo v priredbi verskega središča lahko poslušate vsako drugo in četrto sredo v mesecu zvečer ob osmih. Je na valovih etnične radijske postaje 5 EBI FM. Vsi vabljeni k poslušanju in tudi sodelovanju!

Mladinski pevski zbor ima vajo vsako nedeljo po maši. Če se želi še kdo pridružiti, je seveda dobrodošel. Naj se prijavi zborovodji g. Šterbencu.

Kot že mnogi veste, bo drugo leto Adelaida gostitelj vseavstralskega koncerta slovenske mladine, ki ga že vrsto let prirejajo naša verska središča. Koncert je predviden za datum 31. avgusta 1985, t. j. zadnje soboto v mesecu avgustu. To je edini datum, ki ustreza vsem kljub različnim dnevom šolskih počitnic po naših državah. Že sedaj preko MISLI vabimo k sodelovanju in udeležbi.

P. JANEZ



OD ODMEVOV K RAZMIŠLJANJU IN OD RAZMIŠLJANJA K ODMEVOM

/ P. CIRIL /



ČE RAZMIŠLJANJE ne vzbudi odmeva — najprej v tistem, ki razmišlja in potem v drugih, ki jim je namenjeno, ostane nerodovitno. Podobno je klicu na pomoč, ki ga nihče ne sliši.

Članek p. Bernarda "Od odmevov k razmišljanju" v oktobrski številki MISLI mi je po eni strani všeč zaradi treh stvari. Prvič: Zbral je toliko lepih citatov, da bi nam približal odgovor na vprašanje, ki je v izseljenstvu tolikokrat zastavljeno: "Kaj je domovina?" Drugič: Zaradi njegovega klica "Prisluhniti mladim!" In tretja stvar: navdušenje za modrost slovanskih apostolov bratov Cirila in Metoda.

O domovini je bilo že toliko zapetega, najbolje in najlepše misli njej posvečene. Naj zadostuje: Pojdi kamor koli, vedno te ostane nekaj tam, kjer si se rodil. O slovanski mladini, rojeni v Avstraliji, pa — mišlim, da tudi ona po svoje čuti, da kri ni voda.

Potrebno je torej prisluhniti mladim. Tokrat zaradi angleščine pri mašah v naših cerkvah, kar izzveni kot nujen predlog v p. Bernardovem članku. Sam sem mnogim našim mladim, ki redno prihajajo k nedeljski maši, nastavljal past: "Kaj, ko bi pri nas v Merrylandsu pričeli redno tudi z angleščino?" Pa mladi so pametni. Debelo so me pogledali in rekli: "Za kaj takega pa nam ni treba hoditi v Merrylands — imamo avstralsko cerkev v bližini. In maša v slovanski cerkvi je veliko lepše oblikovana kot v avstralski." To zadnje sem čutil že kot kompliment. Je pa v njem tudi resnica.

Seveda je potrebno prisluhniti mladim in to tistim, ki redno prihajajo v slovansko cerkev. In v Sydneyu je potrebno prisluhniti mladim v Sydneyu, v Wollongongu mladim v Wollongongu. Tega ni mogoče uresničevati "iz kabineta". Karl Marx je v svojem kabinetu tudi predvidel izbruh revolucije v razviti Angliji — na kmečko Rusijo se ni niti spomnil. Pa Anglija je v letu 1984 še vedno kapitalistična. Tako, se mi zdi, vsaj za enkrat, preuranjeno klicanje "osivelih starcev". Preveč diši po kabinetu!

Gotovo je vsak Slovan ponosen na sveta brata Cirila in Metoda. Papež Janez Pavel II. ju je celo razglasil za sozavetnika Evrope. Pred par leti je ta papež ustanovil grko-katoliško župnijo v Kanadi. Ko jo je letos obiskal, je ob tej priliki govoril o Cirilu in Metodu. Toda tu veje drugačen pogled na modrost svetih bratov, kakor pa v razmišljanju p. Bernarda. Sv. Ciril in Metod — tujca — sta postala slovanska brata, ker sta ljudem v njihovem jeziku oznanjala božjo besedo. Če bi sledili "odmevom v razmišljanju" do kraja, nas pa to v skrajni meji vodi do tega, da bi morala slovanska oče in mati v Avstraliji

Tu je odgovor na članek p. Bernarda (Od odmevov k razmišljanju, okt. Misli). Ker odgovora ni pisal urednik, ima še večjo vrednost. Zato bo moj odgovor počakal na prihodnjo številko. — Urednik

kot prva potujčevati — lepše: poavstraliti — lastnega otroka. Pri tem pa naj bi pomagal tudi slovanski duhovnik. Zase vem, da nisem prišel v Avstralijo s tem namenom. Hudo napak je postavljati dve veliki vrednoti drugo proti drugi — namreč *ver o i n n a r o d n o s t*, ko pa lahko v najlepšem sožitju živita ena o b drugi in ena z drugo.

Naloga *s l o v e n s k i h* verskih središč v tujini je, da ob veri ohranjajo tudi slovenstvo — slovensko zaveščevanje, bogastvo kulture, jezika, pesmi, plesa. Čisto jasno je, da mladi slovenskega jezika ne obvladajo popolnoma. Je že tako, da je človeku najlažji jezik šolanja. Zato pa se zavedni slovanski starši trudijo dati svojim otrokom svoj jezik, materin jezik — slovanski jezik. In pri tem jim pomagajo slovanska društva, klubi, verska središča in v veliki meri tudi avstralska država (slovenske radijske ure, slovanski filmi na televiziji, sobotni pouk slovenščine in priznanje našega jezika za maturitetni predmet, finančna pomoč slovanskim šolam). In iz takih zavednih družin je sestavljena tudi naša verska skupnost. Za drugače kot slovansko mašo se pa našim družinam ne bi bilo potrebno voziti tudi po štirideset kilometrov daleč v Merrylands, ko imajo do najbližje cerkve morda komaj nekaj sto metrov.

Slovenska cerkev je tu, da tistim, ki jo izberejo za svoj kraj srečavanja z Bogom in ljudmi, služi v slovanskem jeziku — zato je bila tudi sezidana. Kdor hoče angleško mašo, jo ima v lepši angleščini bližje doma. Da je na primer slovanska skupnost v Adelaidi še pred dobrim letom sezidala cerkev, je znak, da čuti, da jo potrebuje. Zato ne razumem vprašanja v p. Bernardovem članku, kdo brani mladim mašo v angleškem jeziku. Seveda bo prišel čas, ko bo slovanski jezik utihnil — toda takrat to mesto ne bo več potrebovalo slovanske cerkve in slovanskega duhovnika.

Samo še primer. Pred časom mi je nekdo povedal nekaj kritičnih pripomb glede naše cerkve. Branil sem se z argumentom: "Pojdi v avstralsko, pa boš videl, kako je tam!" On pa mi je odgovoril: "Ne pozabi, da je to *s l o v e n s k a* cerkev!" In imel je popolnoma prav.



Z vseh vetrov

OB VOLITVAH V ZDA sem iz srca privoščil našim levičarskim novinarjem — žal je biti levičar pri nas v Avstraliji danes zelo popularno, zlasti med poklici, ki krojijo javno mnenje. Tokrat so umolknili in stisnili rep med noge. Ves čas ameriške volilne kampanje za Reagana niso imeli drugo kot norčevanje. Čemu le kandidira, ko nima nobenega upanja na zmago!? Imenovali so ga "senilnega starca", ki mu niti filmska preteklost niti njegovo današnje veselje stati pred televizijsko kamero ne more podaljšati za Ameriko vsa ta leta tako "nesrečnega" vodstva ZDA. Amerikanci baje komaj čakajo, da se ga znebe . . . Takih in podobnih izjav je bilo v naših časopisih zadnji čas polno. Ameriške volitve pa so pokazale ravno obratno sliko. "Senilni" Reagan je pritegnil celo mlade volilce, narod je ob njem začutil svojo varnost.

Reagan je zmagal z večino v vseh državah razen v eni. S svojo ponovno izvolitvijo pa je mož verjetno podrl marsikateri načrt Sovjetske zveze, ali pa ga vsaj prestavil za nekaj let . . .

TUDI KANADA je imela letos svoje volitve in je zamenjala federalno vladno. Dne 17. septembra je bil zaprisežen novi kanadski ministrski predsednik Brian Mulroney. PC (konservativci) so dobili v parlamentu 211 sedežev, liberalci 40, novi demokrati 30, enega pa neodvisni kandidat, po rodu Slovak Tony Roman. Zanimivo je tudi, da je žena novega predsednika kanadske federalne vlade po rodu iz Sarajeva. Ime ji je Mila.

KAJ BODO PRINESLE avstralske volitve, pa bomo videli 1. decembra. Sicer pa smo mi tisti, ki krojimo s svojo izbiro usodo Avstralije. Toliko je naivnosti, da je človeka kar strah. Že pri raznih izjavah in dejanjih novega novozelandskega vodstva, ki je po zadnjih volitvah v rokah laburistov, je opaziti to hibo, ki se kaj lahko in hitro maščuje. Avstralci pa niso nič boljši. Moral sem se smejati nedavni izjavi našega demokrat-

skega senatorja D. Chippa: če imajo v Avstraliji bazo Amerikanci, pa ponudimo bazo še Sovjetom — in naj obe državi špijonirata druga drugo . . . In potrdil mu je radijski komentator, ki je vodil intervju, kako je to pametna misel — pa še cel kup telefonskih klicev poslušalcev je izjavilo, kako bi bilo to "demokratsko" in "velike vrednosti za varnost Avstralije" . . . Kaj res?

HRVATI so 8. in 9. septembra letos proslavljali 1300 - letnico krščanstva na Hrvaškem z mogočnim evharističnim kongresom. Glavne jubilejne slovesnosti so bile v hrvaškem narodnem svetišču Marija Bistrica pri Zagrebu, kjer se je za to slovesnost zbralo od blizu in daleč okrog 400.000 vernikov, pet kardinalov, 35 škofov in 1100 duhovnikov. Take verske manifestacije Jugoslavija še ni videla in oblastem vse-kakor ni bila pogodu. Časopisi so napadli papeškega legata, dunajskega nadškofa dr. Franca Königa, ker je v svojem govoru omenil tudi kardinala Stepinca, "katerega grob je vedno okrašen s cvetjem", kot se je izrazil. Enako jim je bilo krivo, ker je kardinal Kuharič v sklepnem govoru omenil, da Cerkev v Jugoslaviji nima popolne svobode. Papež pa je v svojem sporočilu udeležencem kongresa posebej opozoril mlade vernike: "Ne pustite se speljati svetovnim nazorom, ki so v nasprotju s Kristusom, gospodarjem zgodovine in vesolja . . ."

Osrednja slovesnost je trajala skoraj pet ur, pa so vsi prisotni vztrajali, četudi so nekateri hodili cel dan ali celo več dni, da so se mogli udeležiti kongresa. Zaključek je bila mogočna evharistična procesija. Poročilo pravi, da je na koncu iz stotisočev grl zadonela kot grmenje hrvaška narodna himna "Lepa naša domovina". In tega navdušenega petja niso mogli preglasiti niti zvočniki iz bližnjega zabavišča, ki so skušali motiti slovesnost.

CPA (Komunistična partija Avstralije) je zborovala v prvih dneh tega meseca v Sydneyu. Skoraj 200 delegatov se je zbralo na kongres, na katerem so se menili, kako bi uspešneje širili po naši celini socialisti-

Se želite naučiti voziti avto?

ŠOFERSKI POUK

Vam z veseljem nudi

"FRANK'S AVTO ŠOLA"

32 THE BOULEVARD, FAIRFIELD WEST,
N.S.W., 2165
Telefon: 72 1583

Melbournskim rojakom je na uslugo

ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN

LUBI PIRNAT

18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.

Telefon: 288 4159

Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.

Full denture service and repairs.

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

POSEBNI POLET ZA VAS: 12. JUNIJA 1985
SYDNEY / MELBOURNE / LJUBLJANA

in tudi zelo ekonomska prilika
za obisk lepe Slovenije.

Iz Sydneya: 12/6/85 ob 14.35

Prihod v Ljubljano:

Iz Melbourn: 12/6/85 ob 17.00

13/6/1985 ob 05.40 zjutraj



Za vse potnike velja ena k ekonomska cena. Polet iz drugih mest (Sydney, Hobart, Brisbane, Adelaide) do Melbourn in nazaj je vključen v ceni celotnega poleta. — Zaradi novih predpisov glede potnega lista Vam priporočamo: obrnite se na nas čim preje, da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in jugoslovansko vizo.

Ne pozabite, da je že od leta 1952 ime GREGORICH dobro poznano in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje! PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH
DONVALE TRAVEL

**1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 842 5666 (vse ure)**

čno idejo. Število avstralskega članstva partije je od 20.000 po zadnji vojni padlo na manj kot 1.300. Tudi se komunistična partija v zadnjih petnajstih letih bori z ideološkimi razlikami med člani in na splošno velja za podpornico Sovjetske zveze, kar mnoge odbija. Kongres naj bi združil različne levičarske skupine in "odprl možnost za novo socialistično stranko", kot se je izrazil član narodnega izvršnega odbora Brian Aaron. Podobno je, da bo komunistična stranka opustila v svojem naslovu pridevek "komunistična" in si dala tudi novo obliko, ki bo bolj privlačila socialistično misleče avstralske množice.

Tako torej: spremenjeno ime in nova obleka za isto telo — volk v ovčjem kožuhu, pa zato nič manj nevaren . . . Kljub temu, da je ta novica prišla celo v naše dnevne časopise, se bodo še našli naivneži, ki bodo nasledili. Že tako avstralska javnost jemlje komunizem kot vsako drugo politično stranko, namesto da bi v njem videla tisto, kar resnično je: mednarodni ideološki sistem, ki ima za svoj cilj svetovno revolucijo. In seveda končno zmago, ki bo prinesla človeštvu totalitarni režim — z drugo besedo: suženjstvo, zgrajeno na milijonih nedolžnih žrtev . . .

NA POLJSKEM so končno našli truplo ugrabljene delavskega kaplana v vodnem zbiralniku na severu države. Jerzy Popieluszko je bil očitno pred smrtjo silno mučen, da niti cerkvene oblasti niso hotele jav-

nosti povedati vseh podrobnosti, ker bi bilo preveč nevarnosti za še večje izgrede. Duhovnikov pogreb je bil nekaj izrednega, ne le po ogromni udeležbi.

V svojih ognjevitih govorih je pokojni duhovnik opozarjal na vrednote svobode, miru in resnice in zato je moral umreti mučeniške smrti. Smrt so povzročili skrajneži v komunistični partiji in vse izgleda, da z namenom izzvati ljudsko vstajo, katero bi potem zadržali ruski tanki in zatrli še tisto malo svobode, kar jo Poljaki se imajo. A tako papež kot poljski škofje in tudi sindikalni vodja Walensa so uspešno rotili narod, naj se ne pusti zapeljati, temveč naj kljub bolečini ob smrti priljubljenega duhovnika ohrani prisebnost. — Pokojnik je še nekaj ur pred ugrabitvijo dejal, da "resnica zahteva tudi žrtve". Gotovo je žrtev lastnega življenja vdano sprejel in daroval za svoj narod.

V **TEM MESECU** praznuje avstralska država Viktorija svojo 150-letnico in proslavljanje bo raztegnila kar preko vsega leta. Sedemnajsti november je pričetek slovesnosti v Portlandu, kjer se je začela prva naselbina "novih Avstralcev" v Viktoriji. Uradna svečanost je v rokah Premierja g. Caina in njegovi sapi: upihniti 150 sveč na rojstni torti res ni malenkost . . .

150 let za Evropo ni visoka številka, v Avstraliji pa je že zelo staro vse, kar je nad sto let. Pač mlada dežela, ki pa je v svojem kratkem času pokazala velik razvoj. Tega priznanja je vsekakor vredna.

kotiček naših mladih

Dragi striček!

Še nikoli Ti nisem pisal, zdaj bom pa poskusil, če bom imel srečo in boš moje pismo objavil v Kotičku. Ata mi je rekel, naj Te vprašam, kako je to, da se največkrat oglašajo v Kotičku otroci, ki niso blizu slovenskih centrov in nimajo prilike za slovensko šolo. Pa bi morali oni dati lep zgled nam. Jaz bi tako rad hodil v slovensko šolo, pa sem predaleč. Učita me ata in mama, ki mi tudi pomagata pri tem pismu. – Pozdrav! – John Kaluza, 12 let, Beaufort, Vic.

Veš, dragi John, otroci, ki imajo vsega, tega ne znajo ceniti in postanejo lenuščki. – Striček.



DRAGI OTROCI!

“Prvo, kar človek v življenju odkrije, zadnje, za čemer stega roko, najdragocenejše, kar v življenju ima, pa četudi se tega ne zaveda, je družinsko življenje,” je zapisal vzgojitelj Kolping. Če ta iskrica modrosti ne bi bila resnična, potem bi ne mogli v to našo GALERIJU MLADIH nič vrednega napisati. Iz urejenih družin prihaja mladina, na katero smo lahko ponosni, saj nam dela čast.

Dekleti, ki ju vidite na sliki, sta SONJA DODIČ in ROSEMARY POKLAR, obe iz narodno in versko zavodnih družin v Adelaidi. Obe sta nabirali srednješolsko znanje na katoliških šolah: St. Mary's College in Mary McKillop College. Nato sta nadaljevali študij na South Australian Institute of Technology v Adelaidi. Sonja je študirala arhitekturo in sicer smer Interior Design. Rosemary pa se je posvetila znanju o delovanju računalnikov. Letos februarja sta obe v

OTROKU NA GROBU

POČIVA MIRNO V ZEMLJE KRILU
TELO NAJ TVOJE, NAŠ OTROK,
ŠE PREDEN MOGEL SI ODRASTI,
TE K SEBI VZEL JE LJUBI BOG.

ČE NEŽNI CVET Z DREVESA PADE
ŽE V ZGODNIH POMLADANSKIH DNEH
– “KAKO BILE SO LEPE SANJE!”
VZDIHUJEMO S SOLZMI V OČEH.

ČE V NEŽEN CVET SE ČRV ZARIJE,
DA PIŠKAV DOZOREVA SAD,
MAR NISO HUDE TAKE SANJE,
ČE NI ZA SAD NOBENIH NAD?

LEPO OBETAJOČI CVETI
PROPADLI SO ŽE ŽALOSTNO.
KDO VE, ČE TEJ USODI KLETI
IZTRGALO TE NI NEBO?

OZIRAMO SE VSI ZA TABO,
ODTRGAN NEŽNI, BELI CVET!
OH, KAJ BI JOKALI, TOŽILI!
SAJ PADEL SI – NA BOLJŠI SVET...



prostorih Festival Centre v Adelaidi prejeli diplomi. Sonja še ob delu študira za končno diplomu, Rosemary pa ima “Degree” že v žepu: Bachelor of Applied Science in Computer Studies. Sonja se je zaposlila pri podjetju “Specializing and Commerce Interiors” v Adelaidi, Rosemary pa je morala “za kruhom” v avstralsko prestolnico Canberro, kjer dela kot programer pri Ministrstvu za zdravje.

Sonja poje pri mladinskem cerkvenem zboru in je tudi član plesne skupine adelaidskega Slovenskega društva. Doma ima še dva mlajša brata, Franka in Davida. Rosemary pa ima mlajšega brata Franka in sestrico Silvano. Tudi ona je bila med mladinskimi pevci, ko je bila še v Adelaidi. Če poje tudi v Canberri, ne vem, a mama in ata pravita, da je denar in svet še nista pokvarila in se redno udeležuje nedeljske maše.

Papini je zapisal: “Vse življenje si boš grel roke ob ognju svoje mladosti.” Obema, Sonji in Rosemary, želimo, da bi si greli roke s pridnostjo in delavnostjo za našo skupnost, srce pa z narodno in versko dediščino svojih staršev.

ST. ALBANS, VIC. — Spoštovani pater urednik, prosil bi Vas, da objavite to moje pismo. Morda bodo moje vrstice še koga spomnile na našo krščansko dolžnost v zvezi z volitvami.

Z oglasom volitev za prvega decembra smo volilci zopet izpostavljeni politični propagandi avstralskih strank. Vse trobijo svoja politična gesla, blatijo nasprotnike in nam obljublajo raj na zemlji, ako volimo zanje.

Zanimivo: vse obljube političnih strank so vedno materialnega značaja, najbolj pereči problemi v Avstraliji pa so moralnega značaja. Velik porast razporek in pa divjih zakonov, uzakonjenje prostitucije, porast zločinstva vseh vrst, uporaba drog in pa strašni dvig števila splavov — umorov nerojenih . . .

Vsa ta nekrščanska udejstvovanja razširjajo brezvestneži — pa naj se že imenujejo ateisti, agnostiki ali humanisti — po časopisih, radiu in televiziji. Ti sistematično rahljajo krščanske temelje družbe. Če se ta proces ne bo ustavil z akcijo zavednih kristjanov, pomeni uničenje krščanske civilizacije v Avstraliji.

Vsi katoličani so zato dolžni, da pred volitvami spoznajo moralno stališče kandidatov za njihovo volilno področje in ne volijo kandidatov, ki odpravljajo nekrščanska udejstvovanja kot so razporoke, pornografija, umor nerojenih in podobno.

Nikakor ni dovolj, da katoličani le zasebno živimo po krščanskih načelih — naša dolžnost je, da doprinesemo svoje k uresničevanju besed v očenašu: "Pridi k nam tvoje kraljestvo!" Morda na to pre malo mislimo zlasti ob volitvah ko je naš glas po svoje odločilen, kdo bo sedel na vodilnem mestu. Zato je prav, da se pozanimamo, koga bomo volili. Po mojem mnenju je bolje oddati prazno glasovnico, kot pa pomagati na stolček nekemu, ki mu moralna vprašanja Avstralije ne delajo skrbi.

Z iskrenimi pozdravi! — **Marko Zitterschlager**

CAIRNS, QLD. — Zadnjič sem Vam poslala veselo novico — o poroki hčerke. Kdo bi si mislil, da bo tako hitro na vrsti žalostna vest. Dobili smo namreč sporočilo, da je v Melbournu umrl možev brat **LUDVIK VRAVNIK**. Dne 22. oktobra ga je na domu (živeli



so v Oakleigh) med spanjem zadela srčna kap. Pogreb je bil iz cerkve Srca Jezusovega, Oakleigh, na pokopališče Springvale. — Pokojni Ludvik je bil rojen 9. julija 1925 na Ojstrici pri Dravogradu. V Avstralijo je prišel leta 1956. Bil je poročen v Avstrijo, ki je umrla pred sedmimi leti. Tri leta kasneje se je Ludvik ponovno poročil. Poleg žene zapušča dva sina, od katerih je eden že poročen. V Avstraliji ima še brata — mojega moža Franca, doma pa še dve sestri. Priporočam ga v molitev in naj mu Bog nakloni svoj mir in pokoj! — Iskrene pozdrave! — **Marija Vrvnik**.

Hvala za sporočilo in ob tej nenadni smrti tudi od mene iskreno sožalje! — **Urednik**.

NORTH VANCOUVER, B. C., Kanada — Že več kot eno leto je minilo, kar smo odšli iz Avstralije in prav je, da se oglasim. Pošiljam tudi naročnino za MISLI, ki jih redno in z veseljem prejemamo.

Gotovo ste brali o nedavnem obisku papeža Janeza Pavla II. v Kanadi. Tudi v naše mesto ga je vodila pot. Maševal je izven mesta, blizu Abbotsforda v dolini Frazer, pod milim nebom in zlatim soncem — bil je res dan, ko malo takih v naši Britanski Kolumbiji.

Žena Susan se je že meseca februarja prijavila, da bi pela pri papeževi maši. Zbor se je vabil po enkrat na teden pod vodstvom dirigenta Gaetana Giuffré, profesorja glasbe. Obvladati zbor petsto glasov ni malenkost, a so zares odlično zapeli. Seveda sem se udeležil papeževe maše in bil z našimi tremi otročiči precej blizu oltarja. Poleg velike skupine duhovnikov se je zbralo med 150,000 do 200,000 ljudi na to izredno evharistično praznovanje. Žal pa moram povedati, da tukajšnji Slovenci niso nastopili kot narodna skupina. Tudi pri "Celebration of Life", večerni prireditvi na stadionu v Vancouveru pred 60,000 udeleženci, ni bi-

SLOVENIAN FUNERAL SERVICE

Funerals of Distinction Pty. Ltd.

A.F.D.A.

724 5408

17 Railway Parade, Fairfield, 2165

72 3093

Sydneyskim Slovencem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

lo med drugimi narodnimi nošami nobene slovenske. Temu sem se čudil, saj v našem mestu obstoja Slovensko društvo.

Enkrat okrog Novega leta nas je obiskal slovenski duhovnik iz Toronta in je imel mašo v Slovenskem domu. Tudi naša družina se je udeležila (ni pa bilo prvič, da smo obiskali Dom). Takoj po maši je neka gospa pritekla k meni, češ da nas pozna. Mi pa nje seveda nismo poznali. Rekla je, da nam je že delj časa hotela telefonirati, pa ji mož ni pustil, češ da se "vice-konzul ne bo hotel mešati s takšnimi domačimi ljudmi". Zadeva se nam je zjasnila: gospa Grilova je namreč dobila iz Avstralije od prijateljice v pismu izrezek iz MISLI, ki so objavile našo sliko in članek o mojem imenovanju in odhodu v Kanado.

Ni mi treba povedati, da sem zelo hvaležen, da gospa Grilova tudi takrat po maši ni poslušala svojega moža. Tako smo se spoznali. Grilova družina ter nje sorodniki in prijatelji so nas vzeli kot svoje. Preko njih smo spoznali tudi še druge in našli kljub daleč od doma prijetno družbo. Zelo smo hvaležni njim, pa tudi Vam, p. urednik, za oni članek – saj bi se brez omembe v MISLIH vse to ne bilo zgodilo.

Najlepše pozdrave uredništvu (oprostite napakam v pisavi!) in preko MISLI vsem avstralskim Slovencem! – John Falež z družino.

Moram pripisati, da sem to pismo našega naročnika, avstralskega vice-konzula, kaj malo popravil za tisk. Dasi rojen v Avstraliji, svoj materin jezik odlično obvlada – vsa čast njemu in staršem! – Urednik.

SURREY HILLS, VIC. – V dneh obletnice smrti našega tako podlo oklevetanega škofa Gregorija Rožmana – umrl je 16. novembra 1959 – mi pride na misel sledeči dogodek.

V letu 1946 sem bila v zaporu ženske kaznilnice v Begunjah na Gorenjskem. Od vseh strani so nas vozili skupaj, potem pa nas začeli na vse načine prevzgjati. Držali so nam politične ure. Za snov so nam izbrali škofa Rožmana "izdajalca" ter nam polnili glavo z njegovimi "protinarnimi zločini". Poslušali smo vsebino, nato pa je voditeljica te naše prevzgoje vpra-

E. Z. OFFICE MACHINES

Zastopnik podjetij Olympia in Adler strojev se melbournskim Slovincem priporoča za prodajo novih in starih pisalnih, računskih in podobnih strojev vseh znamk. Izvršujemo vse vrste popravil!

V zalogi imamo slovenske črke ČZS, ki jih Vaš pisalni stroj morda še nima.

EMIL ZAJC

1 Yarra Court, N. DANDENONG, Vic. 3175
Telefon: 795 6937

šala eno izmed nas kaznjenk: "No, ti Cveta, ali je škof Rožman izdajalec?"

Nastala je mučna tišina, oči nas vseh pa so bile obrnjene na vprašanko. Z malo tresočim glasom, a vendar dokaj mirno in odločno je Cveta odgovorila: "V mojih očeh škof Rožman ni noben izdajalec. Kar ga bo vse slovensko ljudstvo obsodilo za takega, bom verjela – do tedaj pa škof Rožman v mojih očeh ni izdajalec!"

Takoj je bila politična ura zaključena in v bodoče smo imele mir. Meni pa je dogodek ostal kot lep spomin na tiste težke čase krivic in brezpravnosti.

S slovenskimi pozdravi! – Tinka Urh.

F. T. ADMINISTRATIVE SERVICES Pty. Ltd.
182 Norton Street, Leichhardt, N.S.W., 2040

TAX CONSULTANTS — INSURANCE BROKERS

Prevzemamo registracijo in popolno knjigovodstvo vsakovrstnih podjetij in družb ter kontraktorjev, kakor tudi posameznikov. Urejamo davčne obračune ("Income tax return"), rešujemo davčne probleme in nudimo potrebne nasvete.

Posvetujte se z rojakom:

V. FERFOLJA,
J. M. THAME,
E. WEINBERG

Predstavljamo različna zavarovalna podjetja — "Tariff. Companies".

Nudimo vam zavarovanja: za življenje, za bolezen, v nezgodah; zavarovanja nepremičnin itd. (Workers' Compensation, Public Risk, Superannuation scheme, Pension Funds.)

Telefon: SYDNEY 560 4766 in 560 4490

Rex PHOTO STUDIOS

Tel.: 386 8069

Excellence in Photography

*Izdelavamo prvovrstne fotografije
ob prilikah porok, krstov, prvih obhajil, birne*

678-680 SYDNEY ROAD,
BURNSWICK, VIC. 3056

Govorimo
tudi slovensko

DOOLANDELLA, QLD. – Sicer bo verjetno tudi p. Valerijan kaj omenil, pa vendar bi rada vsem Slovencem v Brisbanu in okolici tudi tu povedala, da bomo ravno za božične praznike imeli obisk slovenskega duhovnika iz domovine. Župnikovo ime je **Vlado Zupančič**, prihaja pa iz župnije Sv. Jurij pri Celju. V Avstralijo pride na obisk k sorodnikom dne 7. decembra, domov pa odpotuje 15. januarja, bo pa izrazil čas med nami tudi za dušnopastirsko službo. Tako bomo imeli priliko za slovensko mašo v naši običajni cerkvi Matere božje in ste že zdaj vsi vabljeni, da nas bo več. Morda bi se mogli dogovoriti celo za božično polnočnico, kar bi bilo za nas nekaj posebnega.

Pa bodite vsi lepo pozdravljeni, zlasti naši tukajšnji rojaki! – **Marica Podobnik.**

SPRINGVALE, VIC. – Ko sem leta 1981 obiskala domovino, sem se ustavila tudi v Portorožu, kjer sem se srečala s č.g. Dominikom Peganom. Knežičani se ga bodo gotovo spomnili, saj je pred leti rad prihajal k nam. Tudi on se rad spominja tistega časa, kako je pomagal pri zidanju knežičanske cerkve, vozil apno, kamenje in ostalo potrebno... Zdaj pa sem ga dobila v Portorožu z načrti, kako bi z domačim župnikom č. g. Francem Prelcom pozidala župnijsko središče s cerkvijo Rožnovenske Matere božje. Cerkev je zdaj že pod streho (na letošnji 8. oktober je to novo svetišče posvetil koprski škof dr. Janez Jenko, - op. ur.), seveda pa bo vzelo precej časa, predno bodo plačani vsi dolgovi. G. Pegan v pismu ni prav nič vsiljiv, omenja pa svojo skrb. Zato sem se namenila, da to sporočilo le posredujem tudi drugim, zlasti tistim, ki dobrega gospoda poznate iz preteklih let. Morda bi si kdo mogoče odtrgati kak dolar za novo cerkev v Portorožu? G. Pegan in g. Prelc bi Vam bila iz srca hvaležna. (Misli rade sprejemajo take darove in jih posredujejo dalje. - Op. ur.) – Iskrene pozdrave! **Lojzka Debevec.**

Lojzka Debevec

Žena je že drugi dan "kuhala mulo". Naenkrat pa je le pokazala malo bolj vesel obraz.

"Ali si se unesla?" jo je vprašal zadovoljno mož.

"Še ne. Samo obraz si moram malo spočiti."

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM



TOBIN BROTHERS
funeral directors

NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA

North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

SYDNEYSKIM ROJAKOM

nudi

BOLOGNA SMALLGOODS

Telefon
728 1717

7 QUEST AVE.
CARRAMAR, 2163

sveže meso, kvalitetno suho meso,
raznovrstne salame in druge mesne izdelke.

Za razne priložnosti po naročilu
spečemo tudi celega prašička.

Hitra in brezplačna dostava.

Obrnite se na nas!

Priporoča se lastnik podjetja

J. & A. ŠKRABAN

Urarsko in zlatarsko podjetje

Alexander

WATCHMAKER and JEWELLER
190 Church Street (vagal Macquarie St.)
Parramatta, N. S. W.
Telefon 633 1384

vam nudi 10% popusta pri vsakem nakupu, 20% pa na
vsa popravila ur in zlatnine ter šest mesecev garancije.
Engraviranje imen brezplačno.

HANDMADE JEWELLERY DESIGNED AND
MADE IN OUR OWN WORKROOM.

Sydneyski rojaki, pridite in se sami prepričajte
o ugodnih pogojih. — Priporočata se

E. & C. ROBNIK



PO "SLOVENSKO"
SE NASMEJMO!

- + Detergentov za pranje možganov nikoli ne manjka.
- + Nekaterim se tako mudi v komunizmu, da zahtevajo od države vsako leto hitrejši avtomobil.
- + Vprašanje: Ali smemo reči pri nas: Jezus, pomagaj! — Odgovor: Bog varuj!
- + Napis na trgovini: Vsak dan sveže cene!
- + V socializmu so jasnovidci brezposelni.
- + Ljubezen je kot resolucija. Mnogo besed, malo dejanj.
- + Kar iščem, trenutno nimajo. Kaže, da pridem vedno v napačnem trenutku.
- + Če se kdo z velikimi skoki napoti v socializem, se mu utegne zgoditi, da ga bo preskočil.
- + Situacija počasi spominja na vzvratno vožnjo po enosmerni cesti.
- + Absurd tega sveta je, da je življenje od vseh dobrin najcenejše.
- + Mi gremo naprej. Kdor ima bencin, se pa pelje.
- + Pred nami je jesen in še marsikaj drugega.
- + Delavcu godi dobra beseda. Neprimerno bolj pa dobra plača.
- + Začnimo se kopati v znoju, da bomo manj tonili v dolgovi!
- + Ko je bil majhen, je imel v ustih dudo, pozneje žvečilni gumi. Sedaj ima v ustih polno fraz.
- + "Koliko stane porcija bele ribe v odmorskih krajih?" — "To je odvisno od dnevnega tečaja dolarja in marke, tako da vam točne dinarske cene žal ne moremo posredovati."



REŠITEV oktobrske križanke:

Vodoravno: 1. dušnik; 5. sklop; 8. odkar; 10. obed; 12. Ljubno; 13. Amalija; 14. oni; 15. sinov; 17. livar; 20. iver; 22. opit; 24. žep; 26. cena; 27. tuja; 28. divan; 29. šalet; 31. čas; 33. rogljat; 35. Viljem; 37. Anka; 38. anali; 39. Jasna; 40. nadeva. — Navpično: 2. Urban; 3. nada; 4. kočijaž; 6. krušnica; 7. osnoven; 9. klas; 11. Emilija; 14. omot; 16. ovenčan; 18. Italijan; 19. red; 21. ravs; 23. puščica; 25. pingvin; 30. trma; 32. atkov; 34. jard; 36. ena.

Tokrat je bila bolj pičila bera — ne vem, pri kateri besedi se je zataknilo. Križanko so poslali: Sestre v Slomškovem domu, Lidija Čušin, Jože Grilj, Anica Buchgraber, Zalika Svenšek, Irma Ipavec, Slavko Koprivnik. Žreb je izbral — Sestre v Slomškovem domu.

BESEDNA DOPOLNJEVANKA

/Ivanka Žabkar/

1			A	//	Z				
2					//				
3				//					
4					//				
5		J		//				T	
6		A			//			A	
7				//					
8					//				
9				//					
10	V				//				A

Leva stran: 1. bivališče; 2. domača perutnina; 3. tudi Avstralijo imenujemo včasih kot največji izmed njih; 4. judovski poglavar, znan po usodni prisegi; 5. gozdna ptica slabega glasu; 6. umazana luža; 7. mnogim otrokom neljuba dolžnost; 8. železna cesta; 9. del očesa; 10. mokrota. — Desna stran: 1. svoj čas nujen kos nevestine bale; 2. velika ptica; 3. otroška pijača; 4. znana a precej redka domača žival; 5. dan v tednu; 6. slovenska reka; 7. znano moško ime; 8. del obraza; 9. domača žival (pomanjševalnica); 10. v družini ena nabolj rabljenih besed.

Ako si našel in vstavil pravilne besede, boš dobil v dveh vrstah od zgoraj navzdol imeni dveh slovenskih krajev.

REŠITEV pošljite do 5. decembra na uredništvo, da pridete v poštev pri žrebu nagajenja!

Priporočam se Slovincem
vzhodnega dela velikega Melbournea
za vsakovrstna avtokleparska dela,
avtobarvanje in podobno.

Popravljamo zasebno in za vse večje zavarovalnice.

A. V. MOTOR BODY REPAIRS
1/117 LEWIS RD., WANTIRNA SOUTH, 3152,
VIC. — Telefon delavpice 221 5536

TOWING SERVICE 24 ur dnevno
na telefonu 221 5757

ali pa doma — 232-4314

Rojak VOJKO VOJK

SVETO PISMO NOVE ZAVEZE v prikupni žepni izdaji. Z opombami in kratko razlago težko razumljivih mest. – Cena 6.– dol.

HOJA ZA KRISTUSOM je knjižica v obliki molitvenika, ki obsega nesmrtno spise Tomaža Kempčana. – Cena 5.– dol.

HVALIMO GOSPODA je zbirka ljudskih cerkvenih pesmi (z notami) v obliki molitvenika. Dodane so tudi stalne mašne in druge molitve. Cena je 5.– dol. Ista pesmarica v skrajšani obliki stane 2.– dol.

KRISTJAN MOLI je naslov molitvenika, ki je izšel pred dvema letoma v Ljubljani in ima 305 strani. V belih, rdečih in temnomodrih platnicah. Cena je 5.– dol.

SHEPHERD OF THE WILDERNESS – Angleški življenjepis misijonarja Baraga v žepni izdaji. Spisal Bernard J. Lambert. Cena 2.– dol.

BOJ ZA SLOVENSKO ŠOLSTVO NA PRIMORSKEM – Izdano v Argentini. Iz zapiskov pok. dr. Srečka Baraga in ohranjenih dokumentov je vsebino knjige uredil Alojzij Geržinič. Cena 10.– dol.

DREAM VISIONS – Cankarjeva knjiga "Podobe iz sanj" v odličnem angleškem prevodu Antona Družina in z ilustracijami Lilliane Brulc. Izdano v ZDA (Slovenian Research Center). Cena 11.– dol.

MEN WHO BUILT THE SNOWY – O življenju ob graditvi Snowy Mountains projekta napisal v angleščini Ivan Kobal. Cena 8.– dol.

THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) – Izšla v angleškem jeziku v samozaložbi pisca Jožeta Komidarja, N. S. W. Obsega spomine na Loško dolino med revolucijo in razmišljanja o komunizmu. Cena 6.– dol.



SLOVENIAN HERITAGE – (Vol. I) – Zbral in uredil dr. E. Gobetz, izdal pa Slovenian Research Center of America. V angleščini pisana knjiga o slovenskih dosegih v svetu, 642 strani večjega formata, trdo vezana. Vredno branje zlasti mlademu rodu med nami. Cena 18.– dol.

Naj omenim, da poštnina v ceni NI vključena!



SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s prirčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBIŠČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš DOM, poznan pod imenom TRIGLAV, na Irwing Street, PHILLIP (CANBERRA), A. C. T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobote, nedelje in praznike, razen velikega petka in večera božične vigilije) od 11.30 a.m. do 11.45 p.m.

Naš bar je odprt od 11.30 dopoldan dnevno ter nudi tudi številne slovenske pijače. Kuhinja servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od šestih do devetih zvečer, ob nedeljah pa tudi od poldne do druge ure in od šeste ure zvečer.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI: DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Pri nas Vam bo tudi vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

VAŠA DOMAČA
TURISTIČNA
AGENCIJA
DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666
(vse ure)

Vabimo Vas, da obiščete našo pisarno, ki ima lastni prostor za parkiranje. Ali pa nas pokličite po telefonu in PRIDEMO NA VAŠ DOM, če je tako ugodnejše!

Z nasveti pri načrtovanju in pri urejevanju Vašega potovanja po Avstraliji ali preko morja
(pri nabavi potnih listov, viz, raznih drugih dokumentov, finančnega posojila,
zavarovanja, fotografij za potne liste . . .)

VAM JE NA USLUGO

ERIC IVAN GREGORICH

DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road, EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666 (vse ure!)

Ime GREGORICH je med viktorijskimi rojaki že od leta 1952 dobro poznano
in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje.

**PARI, KI NAČRTUJETE POROČNO POTOVANJE, STOPITE V ZVEZO Z NAMI!
UREJAMO TUDI POTOVANJA PO AVSTRALIJI, V NOVO ZELANDIJO,
BALI, SINGAPUR, HONGKONG,
ZDRUŽENE DRŽAVE AMERIŠKE, KANADO
TER SEVEDA KAMOR KOLI V EVROPO IN NA VSE STRANI SVETA.**

Ne pozabite ime ERIC IVAN GREGORICH!

Priporočamo se in Vas ne bomo razočarali!

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

Edini letni skupinski polet SYDNEY — MELBOURNE — LJUBLJANA
V mesecu juniju bo zelo ugodna ekonomska prilika za obisk lepe rodne domovine.
Obrnite se na nas za podrobnejša pojasnila!

